

Διὰ τῶν ἐνὶ τῇ Ἑλληνικῇ Ἐκκλησίᾳ
Τῆς Τῆς ΣΥΝΑΓΩΓΗΣ.

Ἑρμηνεία ἀρχ. 46.
Ἑρμηνεία ἀρχ. 24.
Ἑρμηνεία ἀρχ. 16.

ΑΙΩΝ

Ἑρμηνεία ἀρχ. 24.
Ἑρμηνεία ἀρχ. 27.
Ἑρμηνεία ἀρχ. 16.

Ἐκδόται οὗτοι Τόμοι καὶ Κεφάλαια

ΚΥΡΙΑΚΗ, 13 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1844.

Τὸ Ἰσόβιον.

Τὸ πένθιμον τοῦ Λιῶνος περίβλημα προλαμβάνει, τὴν ὑπόειν, μεθ' ὅλῃς ἐγκάρδιον μέλλομεν νὰ ἀναγνώσκωμεν πρὸς ὑμᾶς, Συμπολίται, ἐθνοτρόνον ἀγγελίαν. Εἶθε μὴ ἀνεπνέομεν πλέον τῆς ζωῆς τὸν αἶρα, διὰ νὰ μὴ γινώμεθα ἄγγελοι κακῶν! Εἶθε μὴ ἐρωτίζετο ἡ 11 Φεβρουαρίου, διὰ νὰ μὴν ὁδηγήσῃ τὴν προδοσίαν μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς. Καὶ εἰσεχώρησεν ἄρα κατὰ τὴν Ἑλλάδα δυστύχημά τι κοινὸν λαοφθόρου νόσου; Ἐξερράγη ἄρα εὐθείας χώραν τινα, ἐκσφενδονίσας ἐν ῥοπῇ ὀρθαλμοῦ μυριάδας ἀνθρώπων εἰς τὸν αἶθρα, κρατῆρ τις; ὅχι! Δυστύχημα ἀνώτερον παντὸς ἄλλου φυσικοῦ ὡς αἰώνιον, δυστύχημα πολιτικὸν ἢ παραδεχθεῖσα τέως ἀρχὴ τοῦ ἰσοβίου τῶν Γερουσιαστῶν, ἐγάλαισε τὰ δεσμά τῶν ἐλευθέρων Ἑλλήνων, ἐμίανε τὴν ἀγνότητά τῆς Ἑλληνικῆς συνειδήσεως, ἐπρόδωσε τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν προορισμὸν τῆς 37 θρίου.

Ἐξυγόμενον ξενικῶν ἰδεῶν καὶ μιᾶς ἐπιθέσεως ἀμέσου, οὕτως εἰπεῖν, καὶ παρατόλμου, ἀπόρροια τῶν χαμερπεστέρων πολιτικῶν καὶ ἠθικῶν χαρακτήρων καὶ μάλιστα τῆς εἰς τὸ δυτικὸν πνεῦμα δουλαγωγίας τῶν δύο μεγάλων ἀνδρῶν τοῦ Ἰκίζώτου, ἡ ἀρχὴ αὕτη τοῦ ἰσοβίου μορφόνουσα τὴν Ἑλλάδα κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν δυτικὴν, προσκαλεῖ καὶ τοὺς Ἕλληνας καὶ τὸν Τύπον νὰ εἰπωσι παθητικώτερά τῃ φωνῇ. Ἐρρεῖ τὰ καλὰ • πλέον. Τοιαύτην ἐπεθύμει κατὰ τὴν περὶ τῆς Ἑλλάδος ἡ Βασιλικὴ Λύλῃ διὰ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Παλλερστάιν· αὐτὴν ὑπεστήριξαν αἱ Δυτικαὶ καὶ Γερμανικαὶ Πρεσβεῖαι, λαβοῦσαι ἀτίθιστον μέρος μετὰ τὴν ἐλευσιν τοῦ τελευταίου ἀτμοπλοίου· καὶ τοῦ

ὅπως ξενικοῦ τούτου πνεύματος κατέστησαν τὰ παθητικώτερα ὄργανα ἢ ἐκ συστήματος ὑπηρετίς τοῦ δυτικισμοῦ Ἀγγλικὴ λεγόμενη φατρία, διάφοροι διὰ συμφέροντα προσωπικά εἰς τὴν πλειοδοσίαν ἐκθέσαντες τὴν ἱερὰν ἐντολὴν τῶν λαῶν τιῶν, πολλὰ φυτόα τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ ταμείου παράσιτα ἀναμένοντα ὑπαρξίν πολιτικὴν εἰς αὐτὴν τῆς πατρίδος τὴν ἐλευσιότητα καὶ τὴν δυστυχίαν. Ναί! τῆς μὲν τρίτης Σεπτεμβρίου 1843 ὁ ἥλιος διέλυσε τὴν πρὸ δεκαετίας κατασκιάζουσιν τὸν Ἑλληνικὸν ὀρίζοντα οὐράνην τοῦ ξενικοῦ αὐθιχρέτου· τῆς δὲ 11 Φεβρουαρίου 1844 ἡ ψευδοφροσὶν ἐπροοιμίασε λαθροκτελέας καὶ καταποντισμοὺς νέους, μετεφύτευσε τὸ ἄγρι τοῦδε ξένου καὶ ἀγνωστον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γῶρην φυτόν μιᾶς αἰσχροῦς ἀριστοκρατίας, ἐνέπηξε, λέγομεν, εἰς τὰ σπλάγχνα τῆς πατρίδος τὰ στερήματα μιᾶς τυραννίης ἐνδόμου. Ναί! ψῆφοι Ἑλληνικαὶ παρεδέχθησαν τῆς Ἑλλάδος τὴν τυραννίαν, καὶ τίποτε ὀλιγωτερον.

Οὔτε νοῦν ἔσυχον, οὔτε καὶ ἄλλο ἔχομεν ἤδη ἱκανὸν πρὸς τὴν ἐκθεσίν τῆς συζητήσεως, γενομένης τῇ 9 Φεβρουαρίου ἐπὶ τῆς τροποποιήσεως τοῦ Κ. Σ. Τρικούπη περὶ τοῦ ἰσχύου τῶν Γερουσιαστῶν. Ἀλλ' ἐπροδόθη κατ' αὐτὴν ὁ γαρυφαλίτης τῆς Ἑλληνικῆς Συνελεύσεως, ὑπερίσχυσε ἡ ξένη ἀντὶ τῆς ἐθνικῆς θελήσεως; Μὴ ὅλην τὴν ἀπὸ τοῦ βήματος τρομερὰν σοφιστείαν τῶν ὀργάνων τοῦ ξενικοῦ πνεύματος, μὴ ὅλα τὰ προηγηθέντα πολυειδῆ μέτρα πρὸς τὴν διαφθοράν, πρὸς τὸν σχηματισμὸν μιᾶς πλειονοψηφίας, ἡ Συνέλευσις ἐψηφοδόρησεν ἀπορατικῶς διὰ ψήφων 98 ὑπὲρ τῆς δεκαετίας. Ἰσάριθμοι ὑπὲρ τῆς ἰσοβιότητος βίβου θείσαι ψῆφοι δὲν ἔφερον τὴν νικῶσαν δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ.

Ἐκ ταύτης τῆς ἐθνικῆς νίκης οἱ μὲν πολῖται ἐκήρυξαν τὸν μεγαλῆτερον ὑπὲρ τῆς πατρίδος θρίαμβον, τὸ δὲ ξενικὸν πνεῦμα καὶ τὰ δοῦλα ὄργανα τούτου, κεραυνοβόλητα γενόμενα, κατέλαβεν ἡ δεινότερα ἀπελπισία. Ἀπολῶμεθα, εἶπον. Ἐκινήθη ἐντεῦθεν πανστρατιᾷ ἡ πολιτικὴ καὶ νομικὴ σοφιστεία κατὰ τοῦ Κανονισμοῦ· αἱ Γραμματεῖαι τῶν Στρατιωτικῶν, τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν εἰργάσθησαν σφ' ἑαυτὰς ἡ Λύλη καὶ αἱ Πρεσβείαι δὲν ἔμειναν ὑστεραὶ τῆς συνήθους τακτικῆς· πᾶν ἀθέμιτον μέσον διαφθορᾶς δὲν ἐθεωρήθη ἀναρμόδιον δι' ὅλης τῆς νυκτὸς τῆς 9 πρὸς τὴν 10 Φεβρουαρίου, καὶ ἰδοὺ καταπατουμένη ἡ ἐθνικὴ θέλησις μὴ ὅλην τὴν αὐθάδειαν κατὰ τὴν ἐπιούσαν συνεδρίασιν τῆς 10ης. Κατ' αὐτὴν τὸ ξένον πνεῦμα, τὰ ταπεινώμενα ὑπ' αὐτὸ ἀνδράποδα καὶ ὄλος ὁ ὄμιλος τῶν διαφθαρέντων ὑψώσαν φανεράν ἀντιθέσεως σημαίαν· εἶπον, δὲν θέλομεν, ὅ,τι θέλη ἡ Ἑλλάς· θέλομεν, ὅ,τι θέλη ἡ Δύ-

σεις· εἶπον, θέλομεν ὑπὲρ ἡμῶν τὰ θεμέλια μιᾶς ἀριστοκρατίας ἰσοβίου· θέλομεν ὑπεστηριγμένην μίαν τυραννίαν διὰ τὴν Ἑλλάδα· οὕτως ἐδοξε τῇ Πατριτικῇ Αὐλῇ, τοῦτο ἐπιθυμεῖ ἡ Δύσις, πρὸς τὴν ἴδιον σκοπὸν ὁργᾶ ἡ Ἑλληνικὴ Αὐλὴ, ἐντὸς αὐτοῦ διαιωνίζονται ἐκάστου ἡμῶν τὰ προσωπικά συμφέροντα.

Βισυθείσας, οὕτως εἰπεῖν, μιᾶς ἐπὶ τῆς αὐτῆς προνοουμένης τοῦ ἰσοβίου ὑπεροχῆς δευτέρας, τόσον ἀνόμου, ὅσον ἀνατρεπτικῆς ὅλων τῶν προγενομένων ἀποράσεων, ἐγράφη τῇ 11 Φεβρουαρίου τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐν γρήσει λαμβάντων τελευταίων τῆς διαρθρωθῆς μέσων. Αἱ ψήφου ὑπὲρ τῆς ἰσοβιότητος ἐρρίθθησαν ἤδη 111 πρὸς 92. Οἱ ἐπισυναπτόμενοι ὑπὸ τῆς πίνακτις ἐξηγουοῦσι τὸ πᾶν τοῦ ἀντιθιτικοῦ ἔργου τούτου· δεικνύουσιν, ἂν θέλησιν ἐθνικὴ παρεδέρχου τοῦ ἰσοβίου· ὁμολογοῦσιν, ἂν διεσθάρησαν ἡ ὅχι οἱ τῇ μὲν 9 Φεβρουαρίου ὑπεροχῆσαντες κατὰ τοῦ ἰσοβίου τῶν Γερουσιαστῶν, τῇ δὲ 11 ὑπὲρ αὐτοῦ· διατρανοῦσι τέλος πάντων, ἂν ξένοι τῶν ἐλευθέρων ἐπαρχιῶν ἄνθρωποι κατὰ πρόληψιν, ἦτοι τὰ Σωματεῖα λεγόμενα, ἠνωμένα μετὰ μιᾶς διεσθαρμένης ομάδος, ἐπέβαλον εἰς τὴν τράχηλον τῆς Ἑλλάδος τὸν ἄλυσον μιᾶς τυραννίας.

Διελύθη ἡ συνεδρίασις τῆς 11, καὶ οἱ πολῖται μιτῇ φωνῇ εἶπον **Τετέλεσται!** ἐπνίγη ἡ ἐθνικὴ θέλησις· ἐπωλήθησαν ὑπὸ τὸ ξενικὸν πνεῦμα ἡ Ἑλληνικὴ τιμὴ καὶ ἡ πρόοδος· κατεσφάγη ἡ Σεπτεμβριανὴ Μεταβολή· ἐπανήλθον τὰ πράγματα εἰς χειρότερον τῆς πρὸ τῆς 37 ἔβρις κατάστασιν. Ἐντεῦθεν ἐπανηρόρησαν τοῦ Πανεπιστημίου οἱ Μαθηταὶ κατήρεικα καὶ λύπη γενικὴ κατέλαβεν ὅλην τὴν πόλιν· καὶ τὸ αὐτὸ αἶσθημα κατακυριεύει βεβηλῶς ὅλας τὰς ἐπαρχίας, εἰς τὰς ὁποίας ἀπὸκειται νὰ ἐξηγηθῶσι πανδήμως διὰ τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων.

Ἦτο ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ, εἰδικῇ ἡ περίστασις αὕτη. Ἡ βραδουργία ὑπέκρυπτε σκοπούς περὶ Ὑπουργείου, ὁποῖοι ἀνεκτέλεστοι ἔμενον ἐνώπιον τῆς προτέρας ἐθνικῆς πλειονοψηφίας. Τὸ ξενικὸν πνεῦμα, ἡ Αὐλὴ, οἱ δύο Γκιζώταισι ἄνδρες Μαυροκορδάτος καὶ Κωλέττης ἐπεθύμουν νὰ κατεπνίξωσι τὴν Σεπτεμβριανὴν Μεταβολήν, καὶ ὅργανα ἐτέλελ· νὰ τύχωσι δὲν ἐδυσκολούντο. Οὕτως οἱ πιστοὶ πρὸς τὰς ἀρχάς τῆς Μεταβολῆς Μεταξᾶς καὶ Σχινᾶς, ἀδύνατοι νὰ συνεργάζωνται πλέον μὲ Ὑπουργούς τεθειμένους ὑπὸ ξένην τῆς Ἑλληνικῆς σημαίαν, μὲ ὑπουργούς ὅλους ἡλλοιωμένους καὶ μεταμορφωθέντας, παρήτησαν γενναίως μίαν ἐξουσίαν, τὴν ὁποίαν εἶχον ἐναδελφῶς πρὸς μόνην τὴν πρόοδον τοῦ Ἑλληνισμοῦ, πρὸς μόνην τὴν συνταγματικὴν ἀποκατάστασιν τῆς πατρίδος.

Με πολλήν ἤδη ἐκτρεφόμενοι συντομίαν ἐπὶ τῶν γυμνασίων, θρηνοῦμεν μὲν τὴν Ἑλλάδα ὡς προδοθεῖσαν, ὡς ὑποκειμένην εἰς συνεπίας δυστυχιστάτας, παραδίδωμεν δὲ εἰς τὴν ἐθνικὴν ἐξηνωμοσύνην τοὺς Ἀντιπροσώπους ἐκείνους, ὅσων ὑπεγόρευσε τὰς ψυχὰς ἡ τιμὴ, ἡ δικαιοσύνη καὶ τὸ ἐθνικὸν συμφέρον κατὰ τὴν ἀπορροῦσαν ἡμέραν τῆς 11 Φεβρουαρίου.

Διὰ τῶν ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.	
Ἑσπρία	Δραχ. 48.
Ἐξορκισμὸς	Δραχ. 24.
Τριμηνισμὸς	Δραχ. 12.

ΑΙΩΝ

ΔΙΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ	
Ἑσπρία	Δραχ. 24.
Ἐξορκισμὸς	Δραχ. 12.
Τριμηνισμὸς	Δραχ. 6.

Καθίσταται τὸ Τέταρτον ἀπὸ Κυριακῆς

ΤΕΤΑΡΤΗ, 1 ΜΑΡΤΙΟΥ 1844.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

Αἱ τροποποιήσεις τῆς Αὐτοῦ Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ ἀνελύσεις — ΔΙΑΦΟΡΑ — Μηχανογράφου τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Ἰ. Βλάχου — Ὁ φιλόσ. τοῦ Λόου — Ἰπποκρίτων καὶ Πάθης — Συκορᾶνται καὶ εὐχὴ τῶν Πληρεξουσίων — Ἐργ. μερίδες Ἰπουργικαὶ καὶ Α. Μεταξῶς — Περὶ Ἀναγν. Δα. νλοπούλου — Λεστέης Κλιάρης — Νεκρολογία — Τέλος τῶν παραδεχθέντων ἄρθρων τοῦ σχεδίου τοῦ Συντάγματος — Ὁ περὶ ἐκλογῆς Νόμος (ἀκολουθεῖ).

Τῇ 28 Φεβρουαρίου ἐπαρουσιάσθησαν διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀνεγνώσθησαν αἱ εἰς τὸ σχέδιον τοῦ Συντάγματος ἀκόλουθοι παρατηρήσεις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

• Κύριε Πρόεδρε. Ἄρ' οὐ μετ' ἐπιστάσις ἐμελέτησα τὸ παρὰ τῆς Επιτροπῆς τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως πρό τινων ἡμερῶν παρουσιασθέν μοι σχέδιον τοῦ Συντάγματος, σπεύδω νὰ διαβιβάσω εἰς ὑμᾶς τὰς ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεις μου, διὰ νὰ τὰς κοινοποιήσῃτε εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν.

Ἢ ὅνεις, ἥτις ὠδήγησε τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς, μετ' ἀπαλλάσσει τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ ἐπιφέρω πολλὰς ἐπὶ τοῦ σχεδίου παρατηρήσεις, καὶ κυριεύωμαι ὑπὸ τῆς ἐλπίδος, ὅτι θέλω ἰδεῖ τάχιστα τὸ ἔργον ἡμῶν τετελεσμένον ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένης παρεκτροπῆς ὡς πρὸς τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 20 περιεχομένου Βασιλικοῦ δικαιώματος ἔκρινα σκόπιμον νὰ συνταχθῇ αὐτὸ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

• Ἢ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἀνήκει εἰς τὸν Βασιλέα, ὅστις ἐνεργεῖ αὐτὴν διὰ τῶν παρ' αὐτοῦ διοριζομένων ὑπευθύνων Ἰπουργῶν.

Επίσης έκρινα σκόπιμον νὰ τροποποιηθῇ τὸ 21 ἄρθρον, ὡς ἀνῆκον εἰς τὸ περὶ συντάξεως τῆς πολιτείας κεφάλαιον, οὕτως, ὥστε νὰ ἐκφράζεται ἐν αὐτῷ ἡ συνάρεια τῶν δικηγόρων ἐξουσιῶν, χωρὶς νὰ ἐλάττηται ἐκ τούτου ποσῶς ἡ ἀνεξαρτησία τῶν δικαστηρίων. Ἡ τροποποίησις ἔχει ὡς ἀκολουθῶς·

• Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία πηγάζει ἀπὸ τοῦ Βασιλέως, ἐνεργεῖται δὲ διὰ τῶν δικαστηρίων· αἱ δικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται ἐν ὀνόματι αὐτοῦ·.

Εἰς τὸ ἄρθρ. 23 ἔκρινα ἀναγκαίως προσθέσθαι τινὰς καὶ ἀφαιρέσεις, τῶν ὁποίων ὁ λόγος γίνεται κατὰρξιν ἐκ μόνης τῆς ἀναγνώσεως τοῦ ἄρθρου, ἔχοντος ἤδη ὡς ἀκολουθῶς· «οὐδεμίαν πρᾶξιν τοῦ Βασιλέως ἀφορῶσα δημοσίαν ὑπόθεσιν ἰσχύει, ἂν δὲν ᾖται προσυπογεγραμμένη παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ, ὅστις διὰ μόνης τῆς ὑπογραφῆς τῆς καθίσταται ὑπεύθυνος. Λόγον δὲ εἰς περίπτωσιν ἀλλαγῆς ὁλοκλήρου τοῦ ὑπουργείου τὸ Διᾶταγμα ἀπολύσεως τῶν ὑπουργῶν καὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ νέου Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δὲν ἀπαιτεῖ προσυπογραφήν.»

Τοῦ ἄρθρ. 25 τὸ ἐδάφιον 2 ἐτροποποίησα ὡς ἀκολουθῶς· «Αἱ περὶ ἐμπορίας ὁμῶς συνθῆκαι καὶ ὅσαι ἄλλαι περιέχουσι παραχωρήσεις, περὶ τῶν ὁποίων κατ' ἄλλας διατάξεις τοῦ παρόντος Συντάγματος δὲν δύναται νὰ ὁρισθῇ τι ἄνευ νόμου, δὲν ἔχουσιν ἰσχὺν ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.»

Τοιοῦτοτρόπως ἀσφαλίζονται τὰ συμφέροντα τῶν πολιτῶν, χωρὶς νὰ περιορισθῇ τὸ περὶ συνθηκῶν Βασιλικὸν δικαίωμα ἐτι μᾶλλον πρὸς ἐλάττην τοῦ Κράτους.

ἔχων ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 27, προσέθηκα τὴν λέξιν «παύει» διὰ νὰ μὴ μείνῃ ἀμρῖστον τὸ δικαίωμα αὐτὸ, τοῦ ὁποίου ἡ ἐνέργεια εἶναι μὲν λυπηρὰ, ἀλλ' ἐνίοτε ἀναγκασία.

Πρὸς τούτοις διεγράφη ἡ φράσις «ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ διορίσῃ ὑπ' ἄλλῃλον εἰς μὴ νενομισμένην θέσιν» διότι ἡ φράσις αὕτη ἠδύνατο νὰ ἐμποδίσῃ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ νὰ πληρώσῃ τοιαύτας χρεῖας τῆς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προΐδῃ, ἐνῶ ἐξ ἑτέρου αἱ περὶ προϋπολογισμοῦ διατάξεις περιορίζουσιν ἀρκούντως τὴν Κυβέρνησιν εἰς τοιοῦτους διορισμούς.

Τὸ ἄρθρον τροποποιηθὲν ἔχει ἤδη ὡς ἀκολουθῶς·

• Ὁ Βασιλεὺς ἀπονέμει τοὺς στρατιωτικοὺς καὶ ναυτικούς βαθμοὺς, διορίζει καὶ παύει τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ἐκτὸς τῶν παρὰ τοῦ Νόμου ὁρισμένων ἐξαιρέσεων·

Τὸ ἄρθρον 30 ἐτροποποίησα ὡς ἀκολουθῶς·

• Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τακτικῶς ἅπαξ τοῦ ἔτους τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, ἐκτάκτως δὲ καὶ ὅσάκις τὸ κρί-

νει εὐλογον, κηρύττει αὐτοπροσώπως, ἡ δὲ ἀντιπροσώπου τὴν ἐναρξιν καὶ λαβεῖν ἐκάστης Βουλευτικῆς Συνόδου καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα γὰρ διαλύει τὴν Βουλὴν, ἀλλὰ τὸ περὶ διαλύσεως Διάταγμα πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ συγγρόνως καὶ τὴν συγκάλεσιν τῶν μὲν ἐκλογέων ἐντὸς δύο, τῆς δὲ Βουλῆς ἐντὸς τριῶν μηνῶν.

Ὁ λόγος τῆς τροποποιήσεως ταύτης γίνεται ἐξ αὐτῆς τῆς ἀναγνώσεως ὁλόκληρος.

Εἰς τὸ ἀρθρον 32 προσθετέον καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἀμνηστίας, τὸ ὅποσον ἀνήκει ἐπίσης ἐνταῦθα.

Τὸ ἀρθρ. 35 μετέτρεψα ὡς ἀκολουθῶς:

• Ἡ Βασιλικὴ ἐπιγογγήγησις περὶ τῆς ἐξουσίας διὰ νόμου, τοῦ ὁποίου ἡ διαρκεία δὲν περιορίζεται εἰς βεβηλὸν χρόνον, καὶ ὅστις δὲν δύναται νὰ τροποποιηθῇ, εἰμὲν μετὰ δεκαετίαν.

Ἡ τροποποίησις αὕτη σκοπὸν ἔχει νὰ ἀσφαλίσῃ δικαιοσύνην εἰς τὴν Συνταγματικὴν Βασιλείαν τὴν ἀνεξαρτησίαν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ἀπαιτεῖ αὕτη ἡ εὐθυμερία τοῦ ἔθνους, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τοῦ Συντάγματος· ἀνεξαρτησίαν τὴν ὁποίαν προειδυμένην ὡς ἀσφάλισιν ἐπίσης εἰς τὴν Βουλὴν καὶ εἰς τὴν Ἱερουσίαν δι' ὁμοίων ἡρισμάτων, χωρὶς νὰ κατὰσχῇ ἐξ ἑτέρου μέρους ἀδύνατον τὴν μεταβολὴν τῶν γραμματικῶν τούτων διατάξεων, ὁπόταν αἱ περιστάσεις ἤθελον τὴν ἀπαιτήσῃ. Ἀλλὰ, διὰ νὰ μὴν ἐκληρωθῇ ἡ τροποποίησις αὕτη ὡς σημείον ὀλίγης παρ' ἐμοῦ ἐμπιστοσύνης εἰς τὴν τοῦ ἔθνους ἀφοσίωσιν, διαδήλωσά συγγρόνως, ὅτι δι' ἐμαυτὸν δὲν ἀπαιτῶ τὴν ἐπαρμολγὴν τῆς ῥηθείσης διατάξεως.

Εἰς τὸν ὅρκον τοῦ Βασιλέως ἐκρίνα ἀρμοδίαν προσθήκην τινά, διὰ νὰ ἐπαρμολγῇται εἰς πᾶσαν τὴν Βασιλικὴν ἐξουσίαν· ὅθεν ὁ ὅρκος ἔχει ἤδη ὡς ἀκολουθῶς:

• Ὑμῶν εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίας καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ προστατεύω τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν τῶν Ἑλλήνων, νὰ φυλάττω τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, νὰ διατηρῶ καὶ ὑπερασπίζω τὴν ἐθνικὴν αὐτονομίαν καὶ ἀκεραιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους καὶ νὰ κἀνω σύσπαστον γὰρ πάντες τῆς Βασιλικῆς μου ἐξουσίας.

Ἀρθρ. 40. Τιμῶ τὸ θρησκευτικὸν αἶσθημα, τὸ ὅποσον ὑπεργόρευσιν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν τὸν ἐν τῷ ἀρθρῷ τούτῳ ὁρισμὸν καὶ πράττω ὅ,τι σήμερον εἶναι ἐγκυτὸν εἰς ἐμὲ, παραδέχομαι προθύμως αὐτὸν διὰ τοὺς ἰδίους μου ἀπογόνους.

Τὸ ἀρθρον 42 διεγράφη ἐξ ὀλοκλήρου, καὶ ἀντὶ τούτου ἐγινε προσθήκη τῆς εἰς τὸ ἀρθρον 43, ὥστε τοῦτο ἔχει ἤδη ὡς ἑξῆς:

• Ὁ Βασιλεὺς καθίσταται ἐνθάδε κατὰ τὸ δέκατον ὄγδον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ συμπληρωμένον. Πρὶν ἢ ἀναβῆναι τὸν Ὄρθρον, ὁμνύει ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ὑπουργῶν, τῆς ἱερᾶς Συνόδου, τῶν ἐν τῇ πρωτευούσῃ Ἱερουσαλὺς καὶ Βουλευτῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀνωτέρων ἀρχῶν τὸν ἐν τῷ 36 ἄρθρῳ διαλαμβανόμενον ὅρκον. Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τὸ πολὺ ἐντὸς δύο μηνῶν τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Ἱερουσίαν καὶ ἐπὶ συγκαλέσει τὸν ὅρκον ἐνώπιον τῶν Βουλευτῶν καὶ τῶν Ἱερουσαλιτῶν συνηγμένων ἐπὶ τούτῳ.

Τὴν μεταβολὴν ταύτην ἔκρινε ἀνγκυαίαν. Ἐμαθον δὲ, ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις εἶχε καὶ αὕτη σκοπὴν νὰ παραλείψῃ τὴν περὶ τῆς μεσοδυναμίας διάταξιν.

Εἰς τὸ ἄρθρον 47 ἀντικατέστησε τὸν μῆνα Νοέμβριον εἰς τὸν Ἰανουάριον. Ἐκ δὲ τῆς ἀντικαταστάσεως ταύτης δὲν προκύπτει καμμία βλάβη εἰς τοὺς Βουλευτάς.

Εἰς τὸ ἄρθρον 49 προσέθηκε ἐπὶ τοῦ τέλους τὰ ἑξῆς:

• Ἡ ψήφοφορία γίνεται ραπιδά, ἐκτὸς ὅτι ἄρρητ πρόσωπα.

Τὴν προσθήκην ταύτην ἔκρινε ἀνγκυαίαν νὰ τεθῇ εἰς τὸ Σύνταγμα, διότι ἡ δημοσιότης ἀσφαλιζέται τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ.

Εἰς τὸ ἄρθρον 50 ἀντικατέστησε εἰς τὴν λέξιν ἐπαρχία τὴν λέξιν μέρος, διὰ νὰ μὴ προσηγορευθῇ τι ἐνταῦθα ἀνήκον εἰς τὸν περὶ ἐκλογῆς νόμον καὶ δυνάμενον νὰ φέρῃ δυσκολίαν τινὰ εἰς τοῦτον.

Τὸ ἄρθρον 57 ἐτροποποίησε ὡς ἀκολούθως:

• Οἱ ἐκπληρώσαντες τὰ χρέη των Βουλευτῶν λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἀποζημίωσιν γιλιῶν διακοσίων δραχμῶν διὰ τὴν διάρκειαν πάσης τακτικῆς Βουλευτικῆς Συνόδου. Ἄν δὲ πρὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς συνόδου λάβωσιν ἄδειαν ἀπουσίας ἢ πύωσιν ὅπωςδήποτε τοῦ νὰ ᾖναι Βουλευταί, λαμβάνουσιν μόνον δι' ὅσον χρόνον συνεδρίασαν τριακοσίας δραχμὰς κατὰ μῆνα. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν τῶν τριακοσίων δραχμῶν κατὰ μῆνα ἀποζημιοῦνται καὶ δι' ἐκάστην ἐκτακτον σύνοδον, καθ' ὅσον αὐταί, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς διαρκείας τῆς τακτικῆς τοῦ αὐτοῦ ἔτους συνόδου, ὑπερβαίνουν τέσσαρας μῆνας. Πρὸς τούτοις θέλουσιν ἀποζημιωθῆναι καὶ διὰ τὴν ὁδοιπορικὴν δαπάνην. Δύναται δὲ ὁ περὶ ἀποζημιώσεως ὁρισμὸς νὰ τροποποιηθῇ μετὰ δεκαετιαν διὰ νόμου, τοῦ ὁποῖου ἡ διάρκεια δὲν περιορίζεται εἰς ῥητὸν ἄλλον.

Ἐνῷ διὰ τῆς τροποποιήσεως ταύτης ἔκρινε δίκαιον νὰ ὀρίσω προσήκουσαν ἀποζημίωσιν εἰς τοὺς Βουλευτάς, ἡ περὶ τῆς ὠρελείας τοῦ Ἐθνικοῦ φροντὶς μὲ ὑποχρεῖται ἐπίσης νὰ προσκαλέσω τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν νὰ σκεθῇ, ἂν δὲν ᾔ-

ναι σκαπικώτερον νά ἐλαττωθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος οἰκονομίας χάριν ὁ ἀριθμὸς τῶν Βουλευτῶν.

Τὸ ἀρθρον 68 ἐτροποποιήθη κατὰ συνέπειαν τοῦ προηγουμένου, διαγραφείσης τῆς λέξεως μηνιαίας πρὸ τῆς λέξεως ἀποζημιώσεως καὶ εἰς ταύτην προστεθέντων τῶν ἐξῆς:

• Ὑπολογιζομένων τριακοσίων δραγμῶν καθ' ἑκαστον μῆνα τῆς διαρκείας τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου. •

Εἰς τὸ ἀρθρον 70 ἔκρινα ἀρμόδιον νά προσυπογράφωνται τὰ διατάγματα τοῦ τῶν Ἑρρουσιαστῶν διορισμοῦ μόνον παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἀρθρον 71. Ἀπαιτεῖται αὐτὴ ἡ διατήρησις τῆς κατεστάσεως τοῦ Συντάγματος νά μὴ περιρριθῇ ἡ Πασιλικὴ ἐξουσία ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν Ἑρρουσιαστῶν ἀλλὰ, διὰ νὰ μὴν ἐπιβραδύνεται τὸ δικαίωμα τῆς μεθ' ἑαυτὴν ἐπὶ ἐκλογῆς, προσέθηκε μετὰ τὸ ἀρθρον 71 ἑξῆς, εἰς τὸ ὅτι τῶν ὄριστα τὸν μέγιστον ἀριθμὸν τῶν ἀμειβλῶν λαμβανόντων Ἑρρουσιαστῶν εἰς τὸντο συμπεριλαμβάνον καὶ ὅτι ἀναφέρεται εἰς τὴν ἀμειβλῶν ταύτην καὶ ἐπιφέρει ἐν τῷ ὅτι τὰς ἐκλογαίας ἐπ' αὐτοῦ πεπραγμέναις.

Νομίζω δηλονότι ἀναγκαίαν εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ σώματος τούτου νά ἔχωσι τὰ μέλη αὐτοῦ ἰκανὴν ἀπολαύσιν κρινῶν διὰ τούτο καὶ διακρινῶν, διότι εἰ στερηθούνηται τὸ σῶμα τοῦτο ἀνδρείς διὰ τῶν πρὸς τὸ ἔθνος ἐκδοσιλεύσεών των ἀπέκτεσαν διακινώματα εἰς τὴν ἐννομοσύνην αὐτοῦ. Ἐὰν ὅμως ἐξ ἑτέρου εἴηαι ἀναγκαίον πρὸς οἰκονομίαν νά ὁριθῇ ὁ ἐλάχιστος ἀριθμὸς τῶν Ἑρρουσιαστῶν εἰς εἴκοσι ἕνα ἀντὶ τῶν ἐν τῇ σχεδίᾳ εἰκοσιεπτὰ, τούτο συνιστῶ εἰς τὴν σκέψιν τῆς ἑσθλῆς Συνελεύσεως. Τὸ ἀρθρον τροποποιούμενον κατὰ τὰς ἀνωτέρω ἐγχειρῶνταις:

• Ὁ ἐλάχιστος ἀριθμὸς τῶν Ἑρρουσιαστῶν ὁρίζεται εἰς εἴκοσι καὶ ἕνα· δύναται δὲ ὁ Πασιλὸς ν' αὐξήσῃ αὐτὸν κατὰ τὰς ἀνάγκας. Μόνοι οἱ ἀρχαιότεροι Ἑρρουσιασταὶ μέλῃ τοῦ ἡμίσεως τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν λαμβάνουσιν ἐκείσιν ἀμειβλῶν· ἅμα δὲ κενωθῇ θέσις Ἑρρουσιαστοῦ λαμβάνοντος ἀμειβλῶν, αὕτη μετὰδίδεται εἰς τὸν ἀρχαιότερον τῶν ἐπὶ μὴ λαμβανόντων. Ἐξαιροῦνται οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὸ 1ῆ ἐδάφιον τοῦ 72 ἀρθρου, οἱ ὅποιοι δὲν δύνανται νά λάβωσι καμμίαν ἀμειβλῶν.

Ἡ ἀμειβλῶν τῶν Ἑρρουσιαστῶν προαδιορίζεται εἰς ἑξακισχιλίαις δραγμάς κατ' ἔτος.

Ὁ περὶ τῆς ἀμειβλῆς ὁρισμὸς δύναται νά τροποποιηθῇ μετὰ δικαστικὴν διακρίσιν, τοῦ ὁποίου ἡ διαρκεία δὲν προαδιορίζεται εἰς βέλτον χρόνον.

Οἱ λόγοι πολιτικῆς ἢ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἢ ἄλλως

πως μισθοδοτούμενοι Γερουσιασταί δεν λαμβάνουσιν εἰσὴν τὸ τυχὸν ἐλλείπον μέχρι τῆς ἀνωτέρας ὁρισθείσης ἀμοιβῆς. •

Εἰς τὸ ἀρθρον 72 κρίνεται συνεπὲς νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸ ἐδάριον ΙΑ. οἱ Ἀντιπρόεδροι τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, καθὼς καὶ οἱ Διοικηταί. Προστίθεται μίζω ἀρμόδιον νὰ προστεθῇ καὶ ἡ καταγορεία, τοῦτο μὲν διὰ νὰ ἐμψυχωθῇ ἡ γεωργία καὶ ἡ βιομηχανία, τοῦτο δὲ διὰ νὰ ἀντιπροσωπεύωνται ἐν τῇ Γερουσίᾳ καὶ αἱ οὐσιώδεις αὐταὶ τάξεις τῆς κοινωνίας.

Κατὰ τὰ βυθόντα τροποποιεῖται μὲν τὸ ΙΑ ἐδάριον ὡς ἀκολούθως:

• Εἴτε Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἢ ἑπιτροπὸς παρὰ τούτοις, ἢ Εἰσαγγελεὺς παρ' ἑρέταις, ἢ Ἀρειοπαγίτης, ἢ Διοικητὴς μετὰ δεκαετῇ ὑπηρεσίαν ὡς τοιοῦτος. •

Προστίθεται δὲ ἡ ἐδάριον ἔχον οὕτως:

• Εἴτε καταγορείας, ἢ ἰδιοκτέτης βιομηχανικῆς καταγόμενος, πληρόνων κατ' ἑτος φόρον ἀμείνων δεσφύμας καὶ ὡρελίσσης σελαντικῆς τὸ Κράτος διὰ τῆς ἀναπτύξεως ἢ τελειοποιήσεως τῆς γεωργίας ἢ βιομηχανίας.

Τὸ ἀρθρον 79 ἐξαλείφεται ἵνα καὶ τὸν συγγνωθέντων εἰς τὸ μετὰ τὸ ἀρθρον 71 περιελαμβανέντων ἀρῶμεν.

Μετὰ τὴν πρῶτον ἐδάρειον τοῦ ἀρθρου 83 παρενθετικῶς προσαντὰ ἀκόλουθα:

• Δὲν λαμβάνουσι δὲ μέρος εἰς τὴν οὐκην αἱ Γερουσιασταί, οἵτινες διορίσθυσαν, τυχὸν, ἀπὸ ἐπιτροπῆς ἢ εἰς δικτὴν εἰσαγωγῇ. •

Εἰς τὸ ἀρθρ. 87 ἡ ἰσοβιότης πρέπει νὰ ἐπικταθῇ καὶ εἰς τὰ ὑῆρον ἔχοντα μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, διὰ νὰ μείνωσιν ἀνεξάρτητα ἀπὸ τῶν ὑπουργῶν, τῶν ὁποίων τοὺς ἀπολογισμοὺς ἐξετάζουσιν. Ἐπίσης νομίζω συμφέρον πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς δικαιοσύνης νὰ μὴν ἐμποδισθῇ διὰ τοῦ Συντάγματος διὰ παντὸς ἡ ἰσοβιότης τῶν Εἰρηνοδικῶν. Κατὰ τὰ βυθόντα τροποποιούμενων τὸ ἀρθρον ἔχει ὡς ἑξῆς:

• Οἱ δικασταί καθὼς καὶ τὰ ὑῆρον ἔχοντα μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου θέλουσιν εἰσθαι ἰσόβιοι. Ὁ γέρωνος, καθ' ὃν θέλουσιν κατασταθῇ τοιοῦτοι, θέλει ὁριθῇ δι' εἰδικῶν νόμων ἐκδοθησάμενον μετὰ παρέλευσιν πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς νομίμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος. Καθόσον δ' ἀρῶμεν τὴν ἰσοβιότητα τῶν εἰρηνοδικῶν, ἐπιρριπύσσεται εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν ἡ περὶ τούτου ἀπόφασις. •

Ἀρθρ. 93. Παρὰδέχομαι εὐχαρίστως τὸ νὰ διατάσσονται εἰς τὸ μέλλον ὑπὸ τῶν ἐνόρκων ὅλα τὰ τοῦ τῆς ἐγκλήματα, ὅσας δὲν ἀρῶμεν τὸν ἰδιωτικὴν βίον· τὸ δὲ τῶν λοιπῶν πολιτικῶν ἐγκλημάτων ζήτημα ἐπιθυμῶ νὰ μὴν προδικασθῇ ἤδη, ἀλλὰ νὰ συσταθῇ εἰς τὴν σύσκεψιν τῆς

νομοθετικῆς ἐξουσίας· ἐπειδὴ ἐνδείχεται νὰ εὐρεθῇ καταλ-
ληλότερος τρόπος συνθέσεως δικαστηρίου εἰς δίκασιν ἐγ-
κλημάτων τοιούτων, τὰ ὅποια ἀποβλέπουν τὴν μεταξὺ
Κυβερνήσεως καὶ κυβερνωμένων σχέσιν.

Κρίνω ἀναγκαῖον νὰ γίνωσιν εἰς τὸ ἄρθρον 101 τροπο-
ποιήσεις τινές, ἀναγκαῖαι πρὸς ἀπορρίψιν βραδύτητος τῆς
ὕπηρεσός. Ἰδοὺ τὸ ἄρθρον τροποποιημένον·

• Τὰ ὑπάρχοντα διοικητικὰ δικαστήρια καταργοῦνται·
αἱ δὲ ὑπαγόμεναι εἰς αὐτὰ περὶ ἀμειψιζομένου διοικητι-
κοῦ ὑποθέσεις ἀνατίθενται ἀπὸ τῆς ἐκθέσεως τοῦ παρόντος
Συντάγματος εἰς τὴν τακτικὴν δικαιοδοσίαν τῶν δικαστη-
ρίων, καὶ θέλουν δικάζεσθαι ὡς κατεπίγουσαι. Λόμοι ἰδι-
κίταιροι θέλουν ὑπαγεῖν ἐπὶ τῆς ὁλῆς τῆς λοιπῆς τοῦ ἀμει-
ψιζομένου διοικητικοῦ ὑποθέσεις εἰς τὰ τακτικὰ δικαστή-
ρια, καὶ κανονίσει τὴν διαδικασίαν. •

• Αἱ ἄρσεις συγκροτούσας θέλουν δικάζεσθαι ὑπὸ τοῦ Ἀ-
ρείου Πάγου. •

• Κανὼν δικαστηρίων, καὶ μὲν διαδικασία τοῦ ἀμειψιζο-
μένου διοικητικοῦ δὲν ἔμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ τοῦ λοιποῦ ἀ-
νω νόμου. •

Κρίνω ἀναγκαῖον λοιπὸν νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸ ἄρθρον
103 ἀμέσως μετὰ τὴν λέξιν ἀντιβαίνουσιν αἱ λέξεις
ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν, ὥστε τὸ ἄρθ. νὰ ἔχῃ ὡς ἑξῆς·

• Ὅλοι οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα, καθόσον ἀντιβαί-
νουν ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν εἰς τὸ παρὸν Σύνταγμα, καταρ-
γῶνται. •

Τοῦτο δὲ, διότι ἄλλως δύνανται πολλοὶ ἀναγκαστοὶ ὀρι-
σμοὶ νὰ ἀκυρωθῶσιν αἰρνηθῶς πρὸς ἐλάχιστην τῆς κοινωνί-
ας, καὶ νὰ ἀκυρωθῶσι διὰ μόνον τὸν λόγον, ὅτι δὲν περιέ-
χονται εἰς νόμους, ἀλλ' εἰς διατάγματα, καίτοι κατὰ τὸ
τότε πολιτικὴν σύστημα νομίμως ἐκδεδομένα.

Εἰς τὸ ἄρθρον 104 ἔκρινα ἀναγκαῖον νὰ ἀντικαταστή-
θῃ τιν εἰς τὰς λέξεις ἀπὸ τῆς νομίμου δημοσιεύ-
σεως τοῦ παρόντος Συντάγματος, αἱ λέξεις ἀ-
πὸ τῆς ἐπισήμου δημοσιεύσεως τοῦ περὶ
ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν νόμου. Τοῦτο δὲ, διότι
τὴ ἐποχὴ τῆς συγκροτήσεως τῆς Βουλευτικῆς συνόδου ἐξαρ-
τᾶται ἀπὸ τὴν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου τούτου, τοῦ ὁ-
ποῦ τὴ συζήτησις δὲν ἔρχισεν ἀκόμη εἰς τὴν ἑθνικὴν Συνέ-
λευσιν. Ἐνταῦθα ἀποπερατοῦνται αἱ περὶ τοῦ κυρίου σχε-
δίου τοῦ Συντάγματος παρατηρήσεις μου καὶ μένει μόνον
νὰ προσθέσω τινὰ περὶ τῶν ἐπισημημένων εἰς αὐτὸ ψη-
φισμάτων. Πρὸ πάντων λαμβάνω ἀπορρίψιν νὰ ἐκφράσω εἰς
τὴν Συνέλευσιν κατ' ἐπανάληψιν τὴν εὐχαριστίαν μου ἕνεκα
τῆς πρὸς τὴν Βασιλικὴν Σύγκλητόν μου δειγθείσης ἀφοσιώσε-

ως. Νομίζω ακολουθῶς, ὅτι λαλῶ κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Κράτους, εἰς καλὴν τὴν προποχὴν αὐτῆς εἰς τὴν σκοπιμότητά μιᾶς τροποποιήσεως διὰ τῆς ὁποίας μετὰ τὰς λέξεις ἐν περιπτώσει ἀντὶ τοῦ ἡθελον προστεθῇ αἱ λέξεις ἡ ἀποουσίας, δὴλονότι τοῦ διαδόχου.

Ἐπὶ τῶν ἐγὼ νὰ ἐπιγέρω ἀκόμη μίαν παρτήρησιν, τὴν ὁποίαν δὲν δύναμαι νὰ παρσιωπήσω, ὅσον καὶ ἂν μοι ᾔνοι ἐπιθυμητὴν νὰ συμμορφωθῶ μετὰ τὰς εὐχὰς τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως. Κρίνω γάρ μοι νὰ καλέσω τὴν προποχὴν τῆς Ἐθ. Συνελεύσεως εἰς τὴν μεγίστην δυσκολίαν, ἢ μάλλον εἰπεῖν εἰς τὸ ἀδύνατον τοῦ νὰ ἐκτελεσθῇ ἀκριβῶς τὸ περὶ τῶν δημοσίων ἐπαγγελμάτων ψήρισμα, ὅπως ἡδη εἶχει, χωρὶς ἐπιβλαβῶν συνεπειῶν. Α. Ἢ Δικαστικὴ ὑπηρεσία ἡθελε παρκαλυθῇ ἐκ τούτου, ἴσως δὲ καὶ ἄλλαι τινὲς θέσεις αἱ ὁποῖαι εἶναι δύσκολον νὰ προσδιορισθῶσι, δὲν ἡθελαν δυνῆθαι, ἔνεκα τῶν ἀπαιτουμένων εἰς αὐτὰς εἰδικῶν γνώσεων νὰ πληρωθῶσι προσήκοντως, ἐνῶ θέλαια ἡ ἐθνικὴ Συνέλευσις συμμερίζεται τὴν γνώμην, ὅτι δὲν ὑπάρχει ὁ λαὸς διὰ τοὺς ὑπαλλήλους, ἀλλὰ τ' ἀνάπλιν, οἱ ὑπαλλήλοι διὰ τὸ καλὸν τοῦ λαοῦ. Ἀλλ' ὅσον καὶ ἂν ᾔμαι ἐξ ἐνός μέρους πεπεισμένος, ὅτι τὸ συμφέρον τοῦ λαοῦ ἀπαιτεῖ ν' ἀποβλέπῃ πάντοτε ἡ Κυβέρνησις, ὅταν διορίζῃ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς, εἰς τὰς εἰδικὰς τούτων γνώσεις, χωρὶς τῶν ὁποίων τὰ καθήκοντα τῶν ὑπουργημάτων δὲν δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσιν, ἐπιθυμῶ ἐξ ἑτέρου ζωντῶς νὰ ἴδω τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίας κατὰ τὸν προσηκόντερον τρόπον ἀμειβομένας. Διὰ τοῦτο φρονῶ ὅτι πρέπει νὰ ληρῶ δι' ἑκάτερον τούτων ἰδίως ἢ προσήκοντα φροντίς. Β'. Δύνανται καὶ ἰδιαιτέραι περιστάσεις ν' ἀπαιτήσωσιν ἐξαιρέσιν τοῦ βρεθέντος ψηρίσματος. Τοιούτην π. γ. ἀπαιτεῖ ὁ διορισμὸς Προξένων τινῶν, ὅπου ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ψηρίσματος ὅπως εἶχει, δὲν εἶναι δυνατὴ, εἰμὴ μεθυσίας χρηματικῆς, αἱ ὁποῖαι πάλιν ἡθελαν ἐπιβαρύνει αὐτοὺς τοὺς αὐτόθρονους.

Ὅθεν συνιστῶ εἰς τὴν σκέψιν τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ἂν δὲν ᾔνοι συμμέρον αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἔθνους νὰ γίνῃ εἰς τὸ βρεθὲν ψήρισμα προσηκόντες, διὰ τῆς ὁποίας νὰ διδῶται εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ κάμῃ ἐξαιρέσιν τότε μόνον, ὅταν βλέπῃ, ὅτι τὸ ὄφελος τοῦ ἔθνους ἀπαιτεῖ τοιαύτην, ἔνεκα εἰδικῶν γνώσεων ἢ εἰδικῶν περιστάσεων. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἀσφαλίσθῃ ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις ἀπὸ πάσης κατὰχρηστικῆς τῆς βρεθείσης προσηκόντης, βεβαιῶ αὐτὴν εὐχαρίστως, ὅτι, ἂν τὴν παραδεχθῇ, δὲν θέλω ποτε κάμῃ χρῆσιν αὐτῆς εἰς τὸν διορισμὸν ὑπουργῶν, ἀλλὰ θέλω τηρήσῃ ὡς πρὸς τοῦτο τοὺς ὁρους τοῦ ψηρίσματος.

Ἀποπερατῶν τὴν παροῦσαν διαδήλωσιν, Κύριε Πρόεδρε,
διαβεβαιῶ ὑμᾶς περὶ τῆς Πασιλικῆς μου εὐνοίας, τὴν ὁποίαν
ἐπιτρέπω εἰς ὑμᾶς νὰ ἐκφράσητε καὶ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέ-
λευσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Φεβρουαρίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Διὰ τούτων ἔστιν ἡ ἑλληνικὴ Ἐκκλησία.
ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΜΟΝΗΣ.

Ἑκκλησία Δραχ. 48.
Ἐκκλησία Δραχ. 14.
Ἐκκλησία Δραχ. 14.

ΑΙΩΝ

Διὰ τούτων ἔστιν ἡ ἑλληνικὴ Ἐκκλησία.
Ἑκκλησία Δραχ. 48.
Ἐκκλησία Δραχ. 14.
Ἐκκλησία Δραχ. 14.

Ἐκκλησία Δραχ. 48.
Ἐκκλησία Δραχ. 14.
Ἐκκλησία Δραχ. 14.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 4 ΜΑΡΤΙΟΥ 1844.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Οὐδὲν. Ποιήσας Ἀποστολὴς τῆς Ἐκκλησίας—Υπουργοὶ τῶν δύο Μεγάλων Ἀνδρῶν—Πολιτικὴ πρόνοια Α. Μεταξῶν—Συνεδρίασις τῶν 28 Φεβρουαρίου καὶ Ν. Μαυρομμάτης—Νευρόσπαστα τοῦ Μαυροκορδάτου—Μυστικὴ συνεδρίασις καὶ Διάγγελμα—Αποτίλισμα τῶν συστάσεων—Ἀξιολογία, Πιτσάκης καὶ ἄλλοι ὑποστηρικτὰ τοῦ Διαγγέλματος—Οἱ Γκιζωτίνοι ἄνδρες—Ἐθνικαὶ Μεταβολαὶ 3 ἡμερῶν καὶ 3 Μηνῶν—Διάγγελμα τῆς Α. Μ. περὶ τῆς προερχομένης τῶν παρατηρήσεων—Γράμματα—Ἐφημερίδες κατὰ Α. Μεταξῶν—Ψέφισμα ἀποζημιώσεων Ἀθηνᾶ κατὰ Μεταξῶν, Ζωγράφου καὶ Μιλιου—Τὰ ὀνόματα τῶν Ἐθνικῶν Πληρεξουσίων ὑποστηρικτὰς—Ἐποπτικὴ καὶ κτλ.—Συνελεύσεις Ἰατρῶν—Πρόσκλησις Α. Σούττου—Ἀγαθῶν Ἰατρῶν—Ἀναφορά Πληρεξουσίων Μεθόνης καὶ Νεοκίτου.

Ἡ ΤΡΙΑΝΔΡΙΑ.

Ὅτε τὸ Σύνταγμα ἐσζητεῖτο ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, καὶ οἱ Κύριοι Μαυροκορδάτος, Λόντος καὶ Κωλέττης ἐπροσπάθουν διὰ παντός μέσου νὰ σχηματίσωσι τεχνικὴν τινα πλειονοψηρίαν, διὰ νὰ ἐγκαθιδρύσωσιν ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας Γερουσιαστὰς ἰσοβίους, καὶ νὰ διαγράψωσιν ἀπὸ τοῦ Συντάγματος τὴν μετὰ δεκαετίαν ἀναθεώρησιν τῶν περὶ Γερουσίας διατάξεων, ἅπαντες ἐνθυμοῦνται τὸν ἑστριατικὸν σπασμόν, ὅστις εἶχε καταλάβει τὰ νευρόσπαστα καὶ τοὺς ὀπαδοὺς τῶν Κυρίων τούτων, περιτρέχοντας τὰς ἀγορὰς καὶ τὰς τριόδους, διὰ νὰ πείσωσι τοὺς ἀπλουστέρους ὡς πρὸς τὴν ἀνάγκην τοῦ ἀντιεθνικοῦ τούτου συστήματος, καὶ βεβαιοῦντας, ὅτι τὸ Σύνταγμα δὲν πρέπει νὰ γίνῃ ἐκ μονομερείας, ἀλλὰ νὰ σχηματισθῇ τοιοῦτον, ὥστε ἐντὸς 24 ὡρῶν νὰ ἐπιτύγῃ τῆς Βασιλικῆς ἐγκρίσεως.

Χάρις λοιπὸν εἰς τὰ διπλωματικὰ ἐπιχειρήματα τῶν δύο μεγάλων ἀνδρῶν τοῦ Γκιζώτου καὶ τοῦ Ἑρμοῦ τῆς Σύρου, χάρις εἰς τοὺς προβιβασμοὺς καὶ τὰ ἀριστεῖα τοῦ Α. Λόντου, χάρις εἰς τὰ εἰρηνοδικεῖα τοῦ Α. Μελά καὶ τὴν ἐυσυνείδητον διαχείρησιν τῶν οἰκονομικῶν ὑπὸ τοῦ Α. Μανσίλα, τὸ ἰσχύριον τῶν Γερουσιαστῶν καθιερώθη τέλος, καὶ ἅπαντα τὰ ἀλαλάζοντα κύματα τῆς Βαθρικής καὶ Ξενικής ραδιοουργίης χειρεκακοῦντα ἔψαλλον τὸν θρίσματόν των, πενθορορούσης τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ Σύνταγμα περικυθὲν ἐντὸς τῆς Συνελεύσεως, ἐκοινοποιήθη εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα.

Καθ' ὅλον δὲ τὸ διάστημα, κατὰ τὸ ὅποιον ὁ Βασιλεὺς

μελετῶν αὐτὸ προπρεσβεύαζε τὰς παρατηρήσεις του, μόνοι οἱ Κύριοι Μαυροκορδάτος, Λόντος καὶ Κωλέττης, ὡς ἄπαντες γνωρίζουσι, δις καὶ τρίς τῆς ἡμέρας ἐπισκέπτοντο τὰ ἀνάκτορα, καὶ τὸ Κοινὸν ἐπιζητοῦν νὰ διοπτρεύσῃ, τί χαλκεύεται ὑπὸ τῶν δύο μεγάλων ἀνδρῶν τοῦ Γκιζώτου καὶ τοῦ Α. Λόντου, μανθάνει, ὅτι αἱ παρατηρήσεις τῆς Α. Μ. εἰσὶν ἐν γένει ἐπουσιώδεις, καὶ ἐπομένως ἡ Συνέλευσις πρέπει νὰ παραδεχθῇ ταύτας.

Αἱ ἐγγράφοι παρατηρήσεις τῆς Α. Μ. ἐξέρχονται τέλος πάντων τῶν ἀνακτόρων συγγρόνως μετὰ τῶν δύο ἀντιπροέδρων, τῶν Κυρίων Μαυροκορδάτου καὶ Κωλέττου, τὴν ἀφίξιν εἰς τὴν Συνέλευσιν. Ἐπακολουθεῖ ἐκείνη τοῦ Κ. Κανάρη, ἐπιτετραμμένου νὰ ἐγγειρίσῃ εἰς τὴν Προεδρίαν τῆς Συνελεύσεως τὸ διάγγελμα τῆς Α. Μ. Τὸ διάγγελμα ἀναγινώσκεται, καὶ εἰς ὧν τὰ πρόσωπα, ἀκροατῶν καὶ Πληρεξουσίων, ἐπιγέεται ἡ κατῆρεια, ὧν τὰς ψυχὰς ἐπισκιάζουσι βαρεῖς καὶ λυπηροὶ διχλογισμοί.

Τοιοῦτον ἔπρεπε νὰ εἶναι τὸ τέλος τῆς ἐθνοσωτηρίου Μεταβολῆς τῆς 3 7βρίου; Τίσαι προσπάθειαι, τόσαι ἀγῶνες, τόσαι παρχωρήσεις τῶν Πληρεξουσίων τοῦ ἔθνους ὑπὲρ τῆς συμῶνους καὶ εὐτυχοῦς τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων ἐξέσεως ἔπρεπε νὰ ματτωθῶσιν ἐν ἀκρεΐ διὰ τῆς ἀπορροφῆσεως τῶν ἐξουσιῶν, καὶ τῆς μετουσιώσεως τοῦ Συντάγματος εἰς νομιμοποίησιν τῆς ἀνθαιρεσίας; Τὸ ἀνέυθυνον καὶ ἀπαράβιαστον πρόσωπον τῆς Α. Μ. καὶ εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν δὲν ἔπρεπε νὰ καλύπτωσι τὰ ὑπεύθυνα πρόσωπα τῶν Ὑπουργῶν καὶ συμβούλων του; Οἱ Ὑπουργοὶ Του, οἱ σύμβουλοί Του, ἐὰν δὲν ἐστεροῦντο καὶ τοῦ κοινοτέρου νοῦς, ἐὰν ἐγνώριζον τὰ πρὸς τὸ ἔθνος καὶ τὸν Βασιλέα καθήκοντά των, δὲν ἔπρεπε συσχεπτόμενοι καὶ συνειργάζόμενοι νυχθημερὸν μετὰ τῆς Α. Μ. ἐπὶ τῆς συντάξεως τῶν κοινοποιηθεισῶν παρατηρήσεων εἰς τὴν Συνέλευσιν, νὰ προλάβωσι τὸ πρᾶγμα, φωτίζοντες τὴν συνείδησιν τῆς Α. Μ. καὶ χορηγοῦντες εἰς αὐτὴν ἀκριβεστέρως πληροφορίας περὶ τοῦ φρονήματος καὶ τῆς διαθέσεως τῶν Πληρεξουσίων;

Ἰξεύρωμεν ὅτι πρὸς δικαιολογίαν τῆς ἀκατανόητου διαγωγῆς τῶν δύο μεγάλων ἀνδρῶν τοῦ Γκιζώτου καὶ τοῦ παραρτήματος αὐτῶν, τοῦ Α. Λόντου, τὰ δουλικά αὐτῶν ὄργανα διασπλίζουσι σήμερον, ὅτι οἱ Κύριοι των δὲν εἰσηκούσθησαν, « εἶπαν καὶ ἐλάλησαν, ἀμάρτιαν οὐκ ἔχουσι ». Ἀλλ', ἐὰν δὲν ἐδυνάθησαν νὰ εἰσακουσθῶσι, πῶς ἐξηκολούθουν μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς, νὰ δίδωσιν ἐπὶ τῶν παρατηρήσεων συμβουλὰς εἰς τὴν Α. Μ.; Πῶς, ἐὰν ὡς Ὑπουργοὶ συνειργάζοντο μετὰ τοῦ Βασιλέως, μὴ εἰσακούμε-

νοι, δὲν προσεκάλουν καὶ τοὺς συναδελφούς των; Πῶς, ἐὰν συνειργάζοντο ὡς Ἀντιπρόεδροι τῆς Συνελεύσεως, δὲν προσεκάλεσεν καὶ τὸν τέταρτον Ἀντιπρόεδρον Κύριον Μεταξάν, τὸν ὁποῖον ἀπ' ἀρχῆς μὲν ἀναξίως ἐπιβουλευθέντες κατώρθωσαν νὰ ἀπομακρύνωσιν ἀπὸ τοῦ Ὑπουργείου, ὅχι δὲ καὶ ἀπὸ τῆς Συνέλευσιν; Πῶς τέλος, διὰ νὰ κατὰστί-σωσι τὰς συμβουλὰς των δραστηριοτέρως, διὰ νὰ διασώ-σωσι τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἑθνικοῦ, δὲν ἐτόλμησαν νὰ πα-ραιτίσωνται ἡσίν, τὴν ὁποίαν, μὴ εἰσακουσόμενοι, δὲν ἔδυναντο πλέον ἐντίμως νὰ κατέχωσι;

Ὅλοι αὐτοὶ αἱ ἀπορίαι εὐκόλως διαλύονται, ὅταν λάβω-μεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι οἱ Κύριοι Μαυροκορδάτος, Κωλέττης καὶ τὸ παρῆρταμα αὐτῶν, ὁ Λόντος ἐπανειπύοντο εἰς τὴν τε-χνικὴν πλειονοψηρίαν τῆς Συνελεύσεως, γενόμενοι, οὕτως εἰπεῖν, οἱ εἰσληγταὶ τῶν παρατηρήσεων τῆς Α. Μ. Ἀπόδει-ξις δὲ ὅτι εἰς τὴν τεχνικὴν πύτην πλειονοψηρίαν ἀέθε-τον τὰς ἐλπίδας των εἶναι, ὅτι διατελείσαντες μέγροι τίλους καὶ ἀποκλειστικῶς αὐτοὶ οἱ Σύμβουλοι τῆς Α. Μ. τοῦ Βα-σιλείως ἐπὶ τῆς συντάξεως τῶν παρατηρήσεων, ὅχι μόνον ἀ-πέφυγον τοῦ νὰ προσκαλέσωσι τοὺς συναδελφούς των, εἰς τὰς ὁποίας εἶχον συνεντεύξεις μετὰ τοῦ Βασιλέως, ἀλλ' οὐ-τε καὶ ἠθέλησαν νὰ κοινοποιήσωσι τι πρὸς αὐτοὺς περὶ τῶν διαπραττομένων.

Τὸ δὲ περιεργότερον εἶναι ὅτι καὶ μετ' αὐτὴν τὴν ἀνά-γνωσιν τοῦ διαγγέλματος δὲν ἠσχύνθησαν νὰ εἰπωσιν εἰς πολλοὺς τῶν ἠλκρεξουσίων, ὅτι αἱ τροποποιήσεις εἰσὶν ἐ-πουσιώδεις, καὶ πρέπει νὰ γίνωσι δεκταί. Μάλιστα τὸ δου-λικότατον αὐτῶν ὄργανον ἡ Ἀθηνᾶ, προδίδουσα ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ τὰς ἐθνικὰς ἐλευθερίας, ἐτόλμησε νὰ δημοσιεύ-σῃ, ὅτι αἱ παρατηρήσεις πρέπει ἀμέσως νὰ γίνωσι δεκταὶ πρὸς τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Ἐν τούτοις μόλις ὀλίγοι ὥραι εἶχον παρελθεῖ ἀπὸ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ διαγγέλματος, καὶ οἱ δύο μεγάλοι ἄνδρες τοῦ Γκιζώτου καὶ τοῦ Ἑρμοῦ τῆς Σύρου μετὰ τοῦ παρὰ-τήματος αὐτῶν, τοῦ Λόντου, ἐπέισθησαν μετ' τὸν θετικότε-ρον τρόπον, ὅτι ἡ πλειονοψηρία τῆς Συνελεύσεως καὶ πάλιν τοὺς ἀπεχαιρέτεται.

Ἐκτοτε ἔργισαν νέαι εἰσληγσεις, νέαι βεβαιότητες, καὶ τέλος ἀπερρασίθη, ὥστε ἡ Συνέλευσις ἐναντίον τοῦ κανο-νισμοῦ τῆς νὰ ἐκφράσῃ εἰς μυστικὴν συνεδρίαν τὴν γνώ-μην αὐτῆς ἐπὶ τῶν παρατηρήσεων τοῦ Βασιλέως.

Ἐκ τῶν νεωτέρων τούτων συμβεβηκότων πασιφανῶς ἀ-ποδεικνύεται, εἰς ποίων ἀνθρώπων χεῖρας εἶναι σήμερον ἐμπειπιστευμένη ἡ Κυβέρνησις τοῦ Κράτους· εἰς ἀνθρώπους, λέγομεν, οἵτινες κατέδειξαν τὸ πλέον ἀντιθνηκὸν φρόνημα,

γινόμενοι ὡς πρὸς τὰ θρησκευτικὰ ζήτηματα οἱ ἀπόστολοι τοῦ δυντακισμοῦ· εἰς ἀνθρώπους, οἵτινες εἰς τὸ περὶ ἰσοβιότητος ζήτημα, ἀντὶ νὰ ἀρῇσι εἰς ἐλευθέραν τὴν συνειδήσιν τῶν ἀνθρώπων, μετεχειρίσθησαν ὅλα τὰ διλεπτικὰ τῆς ἐξουσίας μέτρα, διὰ νὰ διασπρέψωσι τὸ φρόνημά των· εἰς ἀνθρώπους, οἵτινες, ἐν ᾧ ὁ λαὸς, τὸ ἔθνος τοῦ ἀγῶνος, ἀποθνήσκουσι τῆς πείνης, αὐτοὶ ἐπιβήζουσιν 6000 δραχμῶν κατ' ἔτος εἰς ἱερουσιастὰς ἀμεριανομερίμους· εἰς ἀνθρώπους, οἵτινες, ἀρ' οὗ ἐπεβουλεύθησαν τὴν ἡθικωτέραν τῶν πολιτικῶν μεταβολῶν καὶ τοὺς ἀνθρώπους τῆς Μεταβολῆς ταύτης, ἐπεβουλεύθησαν διὰ τῆς διαγωγῆς των καὶ αὐτὸ τὸ ἀνεύθυνον τοῦ Βασιλείως πρόσωπον, ρίψαντες τὰς παρατηρήσεις αὐτοῦ, ὡς ἐκδοτὸν βρέθους, ἐν μέσῳ τῆς Συνελεύσεως· εἰς Ἰπουργοὺς, οἵτινες καταγορηθέντες εἰς τοὺς κόλπους τῆς Συνελεύσεως καὶ ἐξελεγχθέντες ὡς καταχρησασταί, δὲν ἐτόλμησαν νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὸ βῆμα, διὰ νὰ ἀντιτάξωσιν ὅποιονδήποτε λόγον· εἰς Ἰπουργοὺς, οἵτινες, ἀρ' οὗ ἐξέβρισαν ἐνώπιον ὅλου τοῦ κόσμου τὸν Ἑλληνικὸν χερκατῆρα, μεταχειρισθέντες πᾶν θεμιτὸν καὶ ἀθέμιτον μέτρον, διὰ νὰ τὸν διαρθείρῳσιν, ἀπετόλμησαν καὶ δι' ἐπιστήμων ἐγκυκλίων νὰ διακηρύξωσιν ὡς ἀναρχικοὺς καὶ παραξίους ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων ἀνδρῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους· εἰς ἀνθρώπους, οἵτινες καταχρώμενοι σκανδαλωδῶς τῆς ἐξουσίας, ὅχι μόνον σπαταλοῦσιν ἀσυνειδήτως τοὺς πόρους τοῦ ταμείου, ἀλλὰ καὶ σήμερον, κατὰ τὰς ὁποίας λαμβάνομεν πληροφορίας, στρατολογοῦσιν ἀγοραίους ἀνθρώπους, Κύριος οἶδε διὰ ποίους καταχθονίους σκοπούς.

Τοιαύτη κατάστασις πραγμάτων, τοιαύτη ἡθικὴ ἀναρχία, τοσαύτη γενικὴ ἐπέμβασις καὶ γενικὴ ἀθλιότης εἶναι ἀδύνατον περαιτέρω νὰ παραταθῇ, γὰρ νὰ ἐπιφέρῃ δυσάρεστα καὶ δυστυχῆ ἐπακόλουθα. Ἐάν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐγνώριζεν ἀρκούντως τὸ πλῆθος τῶν δεινῶν, τὰ ὁποῖα περιστοιχοῦσι καὶ κατατρύχουσι τοὺς ἀναξιοπαθοῦντας λαοὺς, ἤθελε, δὲν ἀμεριδιόλομεν, ἐπισπεύσει νὰ ἐπισρραγίσῃ τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα, ἀναθέτων τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ εἰς ἀνθρώπους ἀπολαμβάνοντας ἐν γένει τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ ἔθνους καὶ τὴν ὑπόκλησιν τῶν καλῶν καὶ κατῶν πολιτῶν.

Διὰ τῶν ἐν αὐτῇ Ἑλληνικῇ Ἐπιγραφῆς.
ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Εἰσὶς	Δραχ. 48.
Ἑξαμηνία.	Δραχ. 24.
Τριμηνία.	Δραχ. 14.

ΑΙΩΝ

Διὰ τῶν ἐν αὐτῇ Ἑπιγραφῆς

Ἑξέτις	Δραχ. 24.
Ἑξαμηνία	Δραχ. 12.
Τριμηνία	Δραχ. 8.

Ἐκδίδεται κατὰ Τετάρτην καὶ Πέμπτην

ΣΑΒΒΑΤΩ, 18 ΜΑΡΤΙΟΥ 1844.

Π Ε Ρ Ι Α Π Ψ Ι Σ.

Περαιώσεις τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως—Ψήφισμα περὶ ἀνδριάντος τοῦ ἀειδίου Ι. Α. Καπεδιστρια—Ἐτερον περὶ ἀποδύσεως λόγου τοῦ Υπουργείου τῆς 3 Ἰουλίου—Ἐτερον περὶ τῶν στρατιωτικῶν ἀποζημιώσεων—Ἐτερον περὶ Ἀριστείων—Ἐτερον περὶ ὅρκου τῶν πολιτῶν, ὑπαλλήλων καὶ στρατιωτικῶν—Ὁ περὶ ἐκλογῆς Νόμος—Ὁ Λοοπλάνος καὶ αἱ Βαυαρικαὶ ὑποχρεώσεις—Λόγος καὶ Μιλᾶ—Ζήμος Πέτροβας πρὸς τὸ Πανελλήνιον—Λιτωλικόν—Καλάμακι—Ομοίως—Δόνιτσα, περὶ Α. Ι. Χρμάριον—Σπάρτη, περὶ τοῦ Ἐπισκόπου Λακεδαιμόνος—Εἰδοποιήσεις.

Δέξασθε ἐν ὕψιστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ Γῆς εἰρήνη!

Τῇ 17 Μαρτίου ἐτελείωσε τὰς ἐργασίας ἐκτῆς ἡ Ἐθνικῆς Συνέλευσις, καὶ τῇ 18 ἡ Α. Μεγαλειότης ὁ Σ. ἡμῶν Βασιλεὺς ὠρκίσθη τὸν Ἐθνικὸν Ὅρκον ἐπὶ τοῦ Συντάγματος. Τὴν διάσημον ταύτην τελετὴν καὶ πᾶν ἄλλο ἐνδιαφέρον τοῦς ἀναγνώστας ἡμῶν θέλομεν ἐκθέσει διὰ τοῦ ἀκολούθου Ἀριθμοῦ.

Συγχαίρομεν ἐκ καρδίας τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα καὶ ἅπασαν τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν! Ἡ Ὀρθοτομία ἐθιμάμεινε. Τὰ πολιτικὰ δίκαια ἐξυπραλίσθησαν. Ὁ Θρόνος τοῦ Βασιλέως ἡμῶν Ὀθωνος ἐστηρίχθη. Ἄνδριὰς ὑπὲρ τοῦ μεγάλου πολίτου καὶ εὐεργέτου τῆς Πατρίδος Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ, ἐψηφίσθη, καὶ ἡ Βασιρική Αὐλὴ θέλει δώσει λόγον περὶ τοῦ δανείου.

Συμπολίται! ὑψώσατε πρὸς τὸν Θεὸν χεῖρας αἰωνίου εὐγνωμοσύνης!

Ἐπὶ τοῦ παρόντος δημοσιεύομεν ὀλίγα ἐκ τῶν πολλῶν ψηφισμάτων, καὶ τὰ λοιπὰ θέλομεν ὅπως κοινοποιήσει ἀκολούθως.

Ζήτω ἡ Ἑλλάς, Ζήτω ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν, Ζήτωσαν οἱ Ἐθνικοὶ Πληρεξούσιοι!

ΑΡΙΘ. 97 και 98.

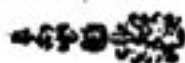
ΕΤΟΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Η ΕΛΠΙΣ,

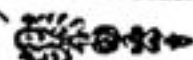
ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΗΣ Γ. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ.

Τμή τελευτά διὰ τῆς ἐκείνης τῆς Ἐκκλησίας . . . 40.
 . . . διὰ τῆς ἐκείνης τῆς Ἐκκλησίας . . . 30.

Τμή τῶν καταχωρήσεων δι' ἐκδοτὸν σάβανος . . . 20.
 Ἐργασίαι τ. ἐκ τῶν διακονούντων τῇ ἐκκλησίᾳ διὰ τῆς ἐκείνης

ΚΥΡΙΑΚΗ 28· ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1843, ΑΘΗΝΑΙ.

Ἀθῆναι 27 Νοεμβρίου 1842.

Δύο συμβάντα ἔχοντα μεγίστην τὴν ἐπιβροχὴν καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, μεταξὺ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου ἐφείλυνσαν τὴν προσοχήν μας εἰς τὸ παρελθὸν πρῶτον δεκάπενθήμερον τῆς Ἑθνικῆς μας Συνελεύσεως· ἐννοοῦμεν τὰ συμβάντα τῆς ς' καὶ θ' συνεδριάσεως. Εἰς μὲν τὴν πρώτην ἐμφανίζονται τρεῖς, ἄλλοτε ἀρχηγοὶ κομμάτων, ἐξ ὧν οἱ δύο ἀκτῶ· ἕτη ἔλειπαν εἰς ξένην γῆν, ὁ δὲ τρίτος πέντε, δεικνύουσιν εἰς τοὺς κληρονομοῦντας τὰς πεκαλαιωμένας πορφύρας, τῶν, καὶ εἰς στιγμήν, καθ' ἣν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐλθρομόνησεν τὰς πατρίδας, καθ' ἣν τὸ θερμούργον ῥῶς τῆς γ' Σεπτεμβρίου ἀνεπὸλῃσεν εἰς τὴν μνήμην ὄλων τὴν ἀρχαίαν μας δόξαν, ἐνέπνευσεν εἰς τὰ πνεύματα ὄλων τὸ οὐράνιον πῦρ τῆς ὁμονοίας καὶ ἀδελφότητος, εἰς τοιαύτην λέγομεν στιγμήν παρίσταντο οἱ αὐτοὶ ἀνταγχαίους, ἀναποφεύκτους εἰς τὴν πατρίδα, συνιδέοντες τὴν τύχην τῆς μετὰ τὴν ἐμόνοιαν αὐτῶν τῶν ἰσίων, θεωροῦσι τὴν γ' Σεπτεμβρίου ὀνειροπληγίαν, οὕτως εἰπεῖν, τὸ ὅποιον τὰ Ἑλληνικὸν ἔθνος ὤφειλε νὰ λησμονήσῃ ὡς φάσμα χειμερινῆς παραχώδους νυκτός, ζητοῦσιν ὑποταγὴν εἰς τὰ νεύματα τῶν, ὑπόκλιαν εἰς τὴν θέλησιν τῶν. Ομιλοῦμεν περὶ τῶν τριῶν μόνον, ἰδιώτῃ ἂν γὰρ αὐτοὶ ὠμίλησαν καὶ περὶ τετάρτου, ὡς ἐκνοῶντες ἑαυτοὺς ἀγαθὸν Ἄνδρᾶν Ἀδόντον, αὐτὸς οὔτε ἐξέφράσθη, οὔτε ἔδωκε τὸ παραμικρὸν σημεῖον συμμετοχῆς τοῦ εἰς τὰ γινόμενα. Τὸ δεύτερον, μεγαλητέρου ἔτι λόγου ἄξιον συμβάν· εἶναι ἡ πάλιν τὴν ὅποιαν ὑπὸ τὴν ἀσπίδα τοῦ αὐτοχθονισμοῦ οἱ ἀντίπαλοι τῶν τριῶν κυρίως θέλησαν νὰ σύγκροτήσωσι, μὴ συλλογισθέντες, ὅμως, ὅτι ἡ τοιαύτη πάλιν ἤθελε παρεξηγηθῇ παρὰ τῶν μὴ μέμνημένων εἰς τοὺς λαβυρίνθους τῆς πολιτικῆς τῶν ἐξηγούμεθα περὶ ἀμφοτέρων.

Τὸ Κυβερνητικὸν λεγόμενον κόμμα, ἰσχυρὸν ἐπὶ Κυβερνήτου, διότι, καὶ πολυπληθές, καὶ ὑπο ἑμπειρογ. διατελείσαν ἀρχηγός, εἰς χεῖρας ἀνιχνύουσας περὶ τὸν θάνατόν τοῦ μι-

γαλδρῶδες· ἐκεῖνός· ἄνδρς, καταπολεμούμενον ὑπὸ δύο, ἂν ὅχι πολυπληθῶν, ἐπιτηδειοτέρων ὁμως ἔχθρων, ἀδραξάντων τὴν ἀπειρίαν, καὶ παράτολμον ἀφροσύνην τῆς ἀντιβουλίας, μὴ εὐρίσκειν ἐν ἐαυτῷ ἄνδρα ἱκανόν, νὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς του, ἐδέχθη ὡς ἀρχηγόν του ἓνα πῶν μικρῶν μαθητῶν τοῦ φειμνήστου ἀνδρός, μαθητὴν ὁμως πρωτόπειρον, ἂν καὶ γεγηραχότα καὶ ἀσθενή.

Ὁμιλοῦντες περὶ κομμάτων δὲν ἀκυροῦμεν ὅσα ἄλλοτε περὶ κομμάτων ἐν Ἑλλάδι ὠμιλήσαμεν καὶ ἤδη ὁμιλοῦμεν ὅχι περὶ κομμάτων ἀρχῶν, διότι αἱ ἀρχαὶ ὅλων εἶναι ἀρχαὶ μὲν ἀρχίας, ἀρχαὶ συντηρητικαί, ἀρχαὶ ὑγείους πολιτικῆς ὁμιλοῦμεν περὶ κομμάτων συμφορόντων κατὰ δυστυχίαν δὲν ἀνέδειξεν ἡ Ἑλλάς ἄνδρα μεγαλοφυῆ διανοήντα νὰ ἐνώσῃ τὰ συμφέροντα ὅλων εἰς τὸ γενικὸν συμφέρον, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον τὸ γενικὸν συμφέρον ἔμεινέ· δέκα. ἔτη τὸ ἔρμαιον τῆς αἰσχροτέρας, ἂν καὶ ἀσθενεστάτης ξυνοκρατίας. Ταῦτα ἐν παρόδῳ.

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κυβερνητικοῦ κόμματος ὑπνωττε τὸν γερωνικὸν ὑπνόν· ἐπερίφρονεῖτο τὸ σῶμα. Ἡ ἀντιβασίλεια, μετ' αὐτὴν ἡ μείνασα ἐπὶ τῶν πτωμάτων τῆς Βαυαροκρατίας, τὸ ἐνόμισε στοιχεῖον ἐχθρικὸν τῆς μοναρχίας.

Τὸ Γαλλικὸν λεγόμενον κόμμα, περιέχον μεταξὺ ἐνδόξων στρατιωτικῶν, μεταξὺ ἐντίμων μελῶν, καὶ καθάρματα τῆς κοινωνίας, συνεκεντρώθη μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ἀρχηγέτου του Κωλέτη περὶ ἀρχηγίσκους μικρόνας, Χρηστίδας, καὶ τοὺς τοιοῦτους, οἱ ὅποιοι τὴν Γαλλίαν, ἀκουσίως αὐτῆς καὶ ἐν πλήρει αὐτῆς ἀγνοίᾳ τῶν διατρεχόντων, λαμβάνοντες ἀσπίδα, ἐνθεν κἀκεῖθεν ἐν χειμῶνι καὶ παραχῇ διεκινδύνευον τὸ σκάφος τῆς πολιτείας. Πολλάκις καὶ ἡ ἀντιβασίλεια, καὶ ἡ μείνασα Βαυαροκρατία τοὺς ἀρχηγίσκους τούτους ὑπέβλεψεν· πλὴν αὐτῆς ἐπιτηδειότεροι, τὰ συμφέροντά της συνέδεσαν μὲ τὰ συμφέροντά των· ἀλλὰ τὰ μέλη ἐγκατελιπόν τοὺς ἀρχηγίσκους, διότι ὑπὲρ αὐτῶν μόνον ἐσχέποντο.

Τὸ λεγόμενον Ἀγγλικὸν κόμμα εὐαριθμόν, ἀλλὰ νοσηνίστερον οὐδέποτε ἐδυνάθη τὰς ἡνίας τῆς Κυβερνήσεως νὰ δράξῃ ἂν καὶ τὴν αἰέποτε συνταγματικὴν ἐν Ἑλλάδι Ἀγγλίαν εἶχεν ὑπέρμαχον, διότι φόβος· ἐπεκράτει καὶ ἀντιζηλῶμε μεταξὺ τῶν μελῶν του τῆς πολυοιρανίας του ἐγένετο ὄμμα.

Καὶ τὰ τρία κόμματα ἐξασθενισθέντα, καὶ τὰ τρία κόμματα ἐκ τῆς κοινῆς ἀνάγκης ὠθοῦμενα, τῶν ἰδίων αὐτῶν συμφορόντων τὸν κίνδυνον ἐν τῇ κοινῇ τῆς πατρίδος ἀπωλείᾳ βλέποντα, τοῦ ἔθνους τὸν ἐξευτελισμὸν μὴν ὑποφέροντα, περὶ τὴν μοναρχίαν ἠθέλησαν νὰ συγκεντρωθῶσιν, αὐτὴν, καὶ δι' αὐτῆς τὴν πατρίδα νὰ σώσωσιν ἀπεφάσισαν, τοὺς κομματάρχας ἀπεχαιρέτησαν, καὶ ἡ γ' Σεπτεμβρίου ἐτελέσθη.

Παρουσιάζονται ἤδη εἰς τὴν σκηνὴν καὶ αὖθις ὁ Μεταξάς, καὶ οἱ λοιποὶ ὁδοὶ κομματάρχαι Κωλέτης καὶ ὁ Μαυροκορδάτος, ἀλλ' ἂν ὁ Μεταξάς καὶ ὁ Μαυροκορδάτος ρίπτωσι κατὰ πρόσωπον τῶν πληρεξουσίων, ὁ μὲν τὴν μετοχὴν του εἰς τὰ πρὸς τῆς γ' Σεπτεμβρίου διοργανισθέντα, ὁ δὲ τὴν κατὰ τὰ 1841 διαγωγὴν

του ποίαν Ουσίαν προσφέρει ὁ κύριος Κωλέτης εἰς τὸν βωμὸν
τῆς πατρίδος, ἐνώπιον τῆς ὁποῖας ἐμφανίζεται ὡς δικτάτωρ;
Μήπως τὸν ὁποῖον ἡ Γαλλία τῷ ἔδωκε φαντασιώδη τίτλον τοῦ
Στρατηγού; (*) Ἄν ὁ κύριος Μεταξᾶς καὶ ὁ κύριος Μαυροκορδά-
τος ἐνόμισαν ὅτι διὰ τὰς μικράς των ταύτας ἐκδουλεύσεις ἐ-
δύναντο νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὴν ἀμύγδαλον τῶν πληρεξουσίων
ὡς δορυκτῆτορες τῆς κοινῆς γνώμης, τῆς ἐθνικῆς Οὐλήσεως, ὁ
κύριος Ι. Κωλέτης ὁποῖον μᾶς παρυσίασε χρυσόβουλον τῆς δι-
κτατορικῆς του μεγαλειότητος; μήπως τὴν ἀπάτην ὡς πρὸς
τὰ ἑλληνικά πράγματα, εἰς τὴν ὁποίαν ἔρριψε καὶ τὸν Φ.Ο.Ι.π-
πον καὶ τὸν Γκιζώτον, καὶ αὐτὸν τὸν φιλέλληνα Πυσχατόρη
κατὰ τὸ 1841;

Ὅχι, ὄχι, τὸ ἔθνος δὲν θέλει πλέον νὰ ὑπακούῃ εἰς τὴν
Θέλῃσιν δούω, τριῶν ἀτόμων, ἀδιαφορεῖ ἂν ᾖναι ἐν ὁμονοίᾳ
τοὺς σέβεται ἂν τὸ σέβονται, καθὼς σέβεται πάντα εὐεργέ-
την του, τοὺς ἀγαπᾷ ἂν τὸ ἀγαπῶσιν, ἀλλὰ καὶ ὁμονοεῖ,
διχονοοῦντων αὐτῶν, καὶ δύναται νὰ διχονοήσῃ ὁμονοοῦντων
αὐτῶν. Ἡ γ'. Σεπτεμβρίου ἐγένεν ἄνευ αὐτῶν τὸ ἔθνος εὐ-
ρίθη ἐνωμένον ἄνευ αὐτῶν, ἡ μοναρχία ἐσώθη ἄνευ αὐτῶν.
Ἄν εἰς τὴν ψήφισιν τῆς 18 Νοεμβρίου ἔλαβαν καὶ μετὰ
τὴν ἀλυζονικὴν ἐνώπιον τῆς Συνελεύσεως ἐξήγησιν των, τὰς
ἀντιπροεδρικὰς ἔδρας τὰ αἷτια εἶναι γνωστὰ εἰς τοὺς
πληρεξουσίου ἃς μένουν ἐπὶ τοῦ παρόντος κεχυμένα ἐν
τῇ συνειδήσει των. Θέλει ἔλθῃ καιρὸς νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ
τούτου. Οἱ πληρεξούσιοι ἔδειξαν κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην
φρένησιν, παντὸς ἐπαίνου ἀνωτέραν. Εἰς τοὺς τρεῖς κυρίους
λέγομεν νὰ πράξωσιν ὅ,τι καλὸν δυνηθῶσι, νὰ μὴ πράξωσιν
ὅ,τι κακὸν ἴσως εὐνῶνται νὰ πράξωσιν. Ἄν τοὺς ἀπεκρή-
ξεν ἡ Ἀντιδασιλεία, ἃς μὴ λησμονήσωσιν, ὅτι ἡ ἀποκρήρυξις
των ἀπὸ μέρους τοῦ ἔθνους θέλει εἶσθαι ἀποκρήρυξις ἐρικαλέα!
Ὑπὸ τὰς σημαίας των δὲν τίθεται τὸ ἔθνος, ἃς τεθῶσιν αὐτοὶ
ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ ἔθνους. Αὐτοὶ εἶναι θνητοὶ, τὸ ἔθνος
ἀθάνατον.

Τῶν τριῶν κυρίων ἡ διαγωγὴ ἐνώπιον τῆς Συνελεύσεως
κατὰ τὴν 18 Νοεμβρίου ἐγέννησε τὴν ὅχι πολλὰ Ἑλληνικὴν,
συζήτησιν κατὰ τὴν 22 τοῦ αὐτοῦ μηνός. Δὲν ἐπρόκειτο περὶ
αὐτοχθονισμοῦ καὶ περὶ ἑτεροχθονισμοῦ ὡς εὐνῶνται ἴσως νὰ
ἐκλάβωσιν οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀναγνώσταί μας, ἀναγινώσκον-
τες τὰ πρακτικά τῆς συνελεύσεως ἐκείνης, καὶ βλέποντες τὸν
Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν Ρήγαν Παλαμίδην ἐξαφρονεῖσθαι
εἰς τοὺς μὴ αὐτόχθονας τὸ δικαίωμα τῆς ἀντιπροσωπίας, ἀνω-
τάτην, ὡς λέγει, βαθμίδαν τῆς κοινωνικῆς κλίμακος, ἥτις
ἐπεφυλάχθη μόνον διὰ τοὺς αὐτόχθονας ἀκούον-
τες αὐτὸν λέγοντα στενωπρὰ τῇ φωνῇ ὅτι, ἐπειδὴ πρόκειται
περὶ χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, περὶ ἐκτενισμάτων, ὁ βουλευτὴς

(*) Αἰγισθεῖται πόθεν κίνηθησεν ἡ Γαλλία, προσηγόρευσε τὸν Κωλέ-
την, ἅμα ἐβόλῃσεν ἐκεῖ, μὴ τὸν τίτλον τοῦ Στρατηγού. Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες
τὸν ἐγνωρίζομεν ἀπὸ τοῦ 1822 ἀπλούστατον Κύριον Ιωάννην Κωλέτην.

πρέπει νὰ ᾔηται Τριπολιτζίωτης, καὶ Ἐλσημόνησεν ὁ Ῥήγας Παλαμίδης, ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ γῆ, ἐπὶ τῆς ὁποῖς ἱστάμενος ἐρητόρευε, καλύπτει ὅσα χιλιάδων Ἑπειρωτῶν, Θεσσαλῶν, Μακεδόνων, Κρητῶν, Κωνσταντινουπολιτῶν, Σμυρναίων, Κυδωνιέων. Ἐλσημόνησεν ὅτι τὴν θάλασσαν διέτρεχον ὡς δελφίνες, ἐκτὸς τῶν ἐνδόξων Ὑδραϊοσκετζίωτων καὶ Ψαριανῶν, καὶ Κάσσιοι, καὶ Καρκάθιοι, καὶ Κυδωνιῆς, ὅτι εἰς τὰ πυρπολικὰ πλοῖα οὐκ ὀλίγαι χεῖρες Κυδωνιέων, καὶ ἄλλων Ἑλλήνων μετέδιδαν τὸ πῦρ, τὸ ὅποσον κατέκαιε τοὺς Τουρκικοὺς κολοσσούς· ἐλσημόνησε τέλος τὴν ἐνδοξὸν Σάμον, ἥτις εἰς τρεῖς ἐκστρατείας συνέτριψε τὰ διὰ τὴν Πελοπόννησον ἐκωρισμένα ἐχθρικά στρατόπεδα, τὰ ὅποια, ἂν ἐφθάναν σὺν εἰς τὴν πατρίδα του, δὲν ἠξεύρω εἰς ποίαν κώχην ἴσως τῆς Ἀνατολῆς ἔθελε ψωμοζητεῖ σήμερον ὁ κύριος Ῥήγας Παλαμίδης. Ποτὲ δὲν ἠλπίζαμεν νὰ ἀκούσωμεν ἀπὸ στόματος Ἑλλήνου, καὶ μάλιστα Ἰπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, Ἰπουργοῦ τῆς γ'. Σεπτεμβρίου νὰ διαφιλονεικῇται ὁ πατριωτισμὸς τοῦ μὴ Τριπολιτζίωτου, τοῦ μὴ αὐτόχθονος εἰς τόσον βαθμὸν, ὥστε νὰ θεωρῇται προδότης, ὅταν πρόκειται ν' ἀνταμιφθῶσι χήρες καὶ ὀρφανὰ, καὶ νὰ στερεωθῇ τῆς Πατρίδος τὸ οἰκοδόμημα! Χιλιάδες χηρῶν καὶ ὀρφανῶν μὴ αὐτοχθόνων δεικνύουσιν εἰς τὸν κύριον Ῥήγαν Παλαμίδην τὰ βακένδυτα σώματά των μαρτυροῦντα τῶν πατρῶν των τὰς θυσίας. Σεβόμεθα τοὺς αὐτόχθονας. Ὑπέφεραν, ἐπολέμησαν, ἐθριάμβευσαν. Ἡ παρελθούσα Βασιλοκρατεία τοὺς ἠδίκησεν, ὄχι βραβεύουσα τοὺς μὴ αὐτόχθονας ἀγωνιστάς, ἀλλὰ κατασπαταλοῦσα τὰ χρήματα τῆς Ἑλλάδος εἰς Βασιλικὰς ἀνάγκας, ἀλλὰ προτιμῶσα πολλάκις νεήλυδας, μὴ ἔχοντας ἄλλο προτέρημα παρὰ τὴν ἀνικανότητά των, τὴν σκουδαρχίαν, τὴν κατὰ τοῦ Ἑλλήνου περιφρόνησιν των. Ἡ γ'. Σεπτεμβρίου ἔκωσε τὴν κατὰ τῶν αὐτοχθόνων καὶ ἑτεροχθόνων ἀγωνιστῶν καταδρομὴν τῆς ἐξουσίας. Ἄλλ' ἂν τοῦ ἐνδόξου Τσαμαδοῦ τὰ τέκνα βλέπωσι μὲ δικαίαν ἀγανάκτησιν τῆς ψυχῆς των τὸ τελευταῖον λείψανον τῆς πατριχῆς περιουσίας, τὸ βρεῖκιόν των, κατακρατούμενον παρὰ τῆς ἐξουσίας, καὶ ἐμπαῖζον τρόπον τινα τὴν ἀνδρείαν τοῦ πεσόντος ἥρωος, ἡ χήρα τοῦ πρωταγωνιστοῦ τῆς ἐν Μολδοβλαχίᾳ ἐθνικῆς πύλης, τοῦ ἐνδόξως θανόντος Γεωργίου τοῦ Ὀλυμπίου δὲν ψωμοζητεῖ ἀπερίθάλπτος; Τῶν ἐν Μισολογγίᾳ πεσόντων αὐτοχθόνων καὶ μὴ αὐτοχθόνων, αἱ ὡς ἐκ θαύματος τὴν ἐχθρικὴν μάχαιραν διαφυγοῦσαι οἰκογένειαι δὲν λιμοκτονοῦσιν ἀπροστάτευτοι καὶ ἐγκαταλειμμέναι; Ὅχι, ὄχι τοιαῦτα ἀνάνδρα αἰσθήματα, ὅποια ἐξέφρασεν ὁ κύριος Ῥήγας Παλαμίδης, δὲν τρέφει ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς αὐτὸς ἠσπασθῇ, καὶ θέλει ἀσπάζεσθαι πάντοτε τοὺς μὴ αὐτόχθονας ἀδελφοὺς του ὡς τέκνα μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς μητρὸς Ἑλλάδος, τὸν αὐτὸν ἔχοντα μέγαν προορισμὸν ἐν τῇ Ἀνατολῇ, τὸ αὐτὸ ἔχοντα γενικὸν συμφέρον.

Ἄλλ' ὥς ἐπανελθωμεν εἰς τὴν συζήτησιν τῆς 22 Νοεμβρίου. Ἐπρόκειτο, ὡς εἵπομεν, νὰ ταπεινωθῶσιν οἱ κρεῖς κύριοι, οἵτινες ὡς φόβητρον εἰδείξαν εἰς τὴν ἐθνικὴν σύνοδον, τὴν φλόγα τῆς διχονοίας των. Ὁ νόμος τοῦ 1822, ὁ ἐν ἀχρηστίᾳ καὶ εἰς τὰς

παρελθούσας συνελεύσεις πεισών, ὁ ποσῶς εἰς τὴν συγχάλασιν
 τῆς νῦν συγκεκροττημένης συνελεύσεως, ἐφαρμοστέος ἐρρίφθη
 ἐν τῷ μέσῳ τῆς πάλτης, ὅχι, ὡς ἐν τῇ παραφορᾷ τοῦ αὐτοχθο-
 νισμοῦ τοῦ ἐνόμισεν ὁ κύριος Ρήγας Παλαμίδης, διὰ νὰ ταπει-
 νωθῶσιν οἱ μὴ αὐτόχθονες, ἀλλὰ, ὡς πολλὰ ἐντέχνως ὁ κύ-
 ριος Ζωγράφος περιέστρεψε τὸ ζήτημα, διὰ ν' ἀποδειχθῇ ὅτι
 ἐν τῇ συνελεύσει ὑπάρχουσι πληρεξούσιοι, μὴ φέροντες τὰ προ-
 σήντα τοῦ νόμου, καὶ ὡς τοιοῦτοι νὰ ὑπενδειχθῶσιν ἐπὶ τέλους
 οἱ κύριοι Μαυροκορδάτος, Κωλέτης, Μεταξᾶς, καὶ νὰ δοθῇ εἰς
 αὐτοὺς ὡς ἔλεος, ὅχι ἡ ἀντιπροεδρία, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τοῦ
 πληρεξουσίου τὸ δικαίωμα. Οἱ κύριοι οὗτοι ἐδέχθησαν τὸ ἔλεος
 δὲν εἶχαν τὴν γενναιότητα νὰ εἰπωσιν, ὅτι δὲν δέχονται ὡς
 ἔλεος ὅ,τι ὁ νόμος τοῖς δίδει ὡς δικαίωμα· δὲν εἶχαν τὴν γεν-
 ναιότητα νὰ εἰπωσιν, ὅτι ἂν ὁ νόμος τοῦ 1822 θεωρηθῇ ὡς
 ἔχων τὸ κύρος εἰς τὴν παρούσαν σύνοδον, δὲν δέχονται οὔτε
 αὐτοὶ νὰ γενῶσιν ἀντικείμενον ἐξαιρέσεως, καὶ ν' ἀποκαταστή-
 σωσι προβληματικὴν τὴν νομιμότητα τῆς συνελεύσεως, ἐξαι-
 ρούσης πρὶν ἢ ἰδίᾳ ἀποκατασταθῇ. Δὲν εἶχαν τὴν τόλμην καὶ
 μίαν λέξιν νὰ προφέρωσι, καὶ νὰ διασκεδάσωσι τὰ σκοτεινὰ νέ-
 φη, τὰ ὅποια ὁ ἀπερίσκεπτος λόγος τοῦ κυρίου Ρήγα Παλα-
 μίδη, ἐσπρωχνε πρὸς τοὺς ἐν τῇ Τουρκίᾳ καὶ ἀλλοχόθι ὁμο-
 γενεῖς μας, νέφη ξηνηλασίας, τὴν ὁποίαν ἴσως ὁ ἐγκέφαλος
 τοῦ κυρίου Ρήγα Παλαμίδη, Περσούχα καὶ τιτῶν ἄλλων κατ'
 εὐτυχίαν ὀλιγίστων ἐκυσόρησε, τὴν ὁποίαν ὁμως ποτὲ ὁ ἐν-
 δοξος, ὁ γενναῖος ἑλληνικὸς λαὸς δὲν ἐφάντασθη. Οἱ τρεῖς
 γεννάδαι ἀορίσιν τὴν ἐδῶν τῆς ἀπεντήσεως κατὰ τῶν ἀπερί-
 σκέπτων λόγων τοῦ κυρίου Ρήγα Παλαμίδη εἰς γενναῖοφρονα
 νεανίαν τὸν ἀξιότιμον κύριον Δ. Μπουδούρην ἀλλ' ἂν, τὸ ὅπολον
 δὲν ἐλπίζομεν, ἢ συζήτησις τῆς 22 Σεπτεμβρ. ἤθελε παρεξηγηθῇ
 παρὰ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι, καὶ ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ ὁμογενῶν μας, ἂν ἡ
 πηγὴ τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ἀκείρων εὐεργετημάτων τῶν ἤθε-
 λεν ἐκ τούτου στερεῦσαι, ἂν ψυχρότης ἤθελε ἐπαδελφῇ τὸν ἀδελ-
 φικὸν σύνδεσμον, ἂν διὰ τῆς ψυχρότητος ταύτης ἤθελε κατα-
 στραφῇ, ἢ τοῦλάχιστον παραταθῇ ἐπὶ μακρότατον χρόνον, τὸ
 λαμπρὸν μέλλον τῆς ὅλης Ἑλλάδος, ἢ κατὰ τῶν Ἑλλη-
 νικῶν λαῶν θέλει πείσει κατὰ τῆς κεφαλῆς τῶν τριῶν κυρίων,
 οἱ ὅποιοι ὡς ἐμβρόντητοι ἐσιώπησαν, ἕνα λόγον παρηγορίας
 πρὸς τοὺς μὴ αὐτόχθονας ἀδελφούς των δὲν ἐκφέρειν ἀπὸ τοῦ
 θήματος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τὴν προτεραιότητα ἐκόμπαζαν ὡς ἀνα-
 πόρνωτοι δηθὲν διὰ τὴν εὐδαμονίαν τοῦ ἑλληνικοῦ ἐθνους. Ποῦ
 εἶναι τώρα ἡ παντοδυναμία των, ποῦ ἡ εἰς τὰ διάφορα κόμ-
 ματα ἐπὶ ῥοή των; «Ὁ χειμὼν παρήλθεν, ἡ γὰρ ἀπῆλθεν.»
 Παντοδυναμίαν δὲν ἔχει εἰς τὴν Ἑλλάδα παρὰ μόνος ὁ Θεός,
 πολυδυναμίαν μόνον ὁ εὐεργετὴς τῆς Πατρίδος. Αὐτὸς μὲν
 λησμονήσωσιν καὶ ἡ ἐν Εὐρώπῃ διπλωματεία, καὶ οἱ βῆθόν-
 τες τρεῖς κύριοι. Εὐχόμεθα νὰ λάβωμεν ἀπὸ αὐτοὺς κατὰ τὴν
 διάρκειαν τῆς συνελεύσεως δέγματα πατριωτισμοῦ. Ὅταν
 στρατὸς λειποτακτήσῃ μὴ ἔχων ὑπάλπην εἰς τῶν ἀρχηγῶν
 τὴν σύνεσιν καὶ ἀνδρίαν, λαμπροὶ μόνον θρίαμβοι αὐτῶν. συγ-
 κεντρόνουσι πάλιν τοὺς λειποτακτήσαντας. Τοιαύτη ἀνανδρία,
 ὁποῖαν ἐδειξαν οἱ βῆθέντες κύριοι, κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς
 22 Νοεμβρίου τοὺς ἀπέδειξεν, ὅτι ἐσταμάτησαν δέκα ὁλό-
 κληρα ἔτη, ἐνῶ τὸ ἔθνος ἐπῆδητε πτόμα αἰῶνος.

ΑΡΙΘ. 99

ΕΤΟΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Η ΕΛΠΙΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΗΣ Γ. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ.

Τιμή ίταρία διὰ τοὺς ἑνὸς τῆς Ἑκταρίας Δραχ. 40.
 διὰ τοὺς ἑνὸς τῆς Ἑκταρίας 50.

Τιμή τῶν καταχωρήσεων δι' ἑκατὸν σελίδας λικιὰ 20.
 Γράμματα πρὸς τὴν διακρίσιν τῆς ἐφημερίδας στέλλονται ἀνελθόντες.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 4 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1843, ΑΘΗΝΑΙ.

ΑΘΗΝΑΙ τὴν 4 Δεκεμβρίου 1843.

Χθὲς ἐδόθη εἰς τοὺς Κ. Κ. πληρεξουσίου τὸ σχέδιον τῆς εἰς τὸν Βασιλικὸν λόγον ἀπαντήσεως τῆς Συνελεύσεως, συνταχθὲν παρὰ τῆς ἐπὶ τούτῳ διορισθείσης ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἐκ τῶν Κ. Κ. Ι. Κωλέτη, Α. Μαυροκορδάτου, Κ. Ζωγράφου, Α. Περούκα, Γαϊόνη, Σ. Μήλιου καὶ Π. Ροδίου, καὶ σήμερον μέλλει νὰ συζητηθῇ ἐντὸς τῆς Συνελεύσεως. Τὸ σχέδιον τοῦτο καταχωρίζομεν εἰς τὸ φύλλον μας μετὰ τὴν πλήρη πεποιθήσιν, ὅτι οἱ Κ. Κ. πληρεξούσιοι τὴν αὐτὴν μετὰ ἡμᾶς καὶ μετὰ τὸ ἔθνος συναισθανόμενοι ἀγανάκτησιν, θύλουν ἀπορρίψει ἐντελῶς ἑγγράφον, τὸ ὁποῖον ἐθεωρήθη γενικῶς ὡς ἀποκύημα δουλοπρεπείας καὶ βαναύσου κολακείας.

Δὲν ἐμβαίνομεν εἰς γενικὴν ἀνὰπτυσιν τῆς ἀπαντήσεως ταύτης, τῆς ὁποίας οὐτε λέξιν δὲν εὐρίσκομεν ἀξίαν νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸ στόμα πληρεξουσίων Συνελεύσεως, ἥτις ὡς καὶ ἀναχρονισμὸν μεταχειρίσθῃ (βαπτίσασα ἐκτὴν συνέλευσιν τῆς γ' Σεπτεμβρίου, ἐνῷ συνεκροτάθη τὸν Νοέμβριον), μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἐκφράσῃ, πόσον φέρει τὸν εἰςθεμόν πρὸς τὴν ἐνδοξὸν ἡμέραν τῆς γ' Σεπτεμβρίου.

Θύλομεν μόνον ἀπειθῆναι ὀλίγας παρατηρήσεις πρὸς τοὺς κυρίους Μαυροκορδάτον, καὶ Κωλέτην· περὶ τοῦ μικροῦ Κοιζιμπήσης τῆς μικρᾶς πόλεως Ἀργους, τοῦ, ὄνομα καὶ πράγμα Περβούκα, δὲν νομίζομεν λόγου ἀξίον νὰ ὀμιλήσωμεν, διότι ἄσχημος, ἀχωσμένος ἐν τῷ σκότει· μέχρι τοῦδε προσκαθεῖ ὡς ἀστερίσκος νὰ λάβῃ ὀλίγην λάμψιν ἀπὸ τοὺς ἡλίους, εἰς τῶν ὁποίων τὰ ἀκτίνες θερμαίνεται, καὶ ἐπομένως, οὐτε ἐκ τῶν προτέρων του, οὐτε ἐκ τῶν παρόντων τοῦ δύναται νὰ ᾖ καὶ ἄλλο παρὰ ἡχὼ ἐκείνων εἰς τοὺς ὁποίους ἐκκλήθη ὡς ἀκλωθὸν (*) ὡς πρὸς τὸν Γαϊόνην, τὸν ἀφίνομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὴν τύψιν τοῦ συνειδότης.

(*) Ἐρευνῶντες τίς ὁ Περβούκας κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνός μας, δὲν ἐπιστεῖθμεν εἰς τὴν μνήμην μας καὶ ἀνατρέξαμεν εἰς τὰ χρονικά τῆς ἐθνεγεστείας μας, ὅπου ὄνομα Περβούκας δὲν εἶρομεν παρὰ εἰς τὴν ἀποκρήρυξιν τοῦ Χαρ. Περβούκα, γενομένην παρὰ τοῦ Βουλευτικοῦ τῶν 1823). Ἰδοὺ ἀπόσπασμα ἐκ τῶν ἐφημερίδων τῆς τότε ἐποχῆς· «Λογὸν τὸ Βουλευτικὸν σῶμα ἔχαμεν ἐκπτωτον τὸν ὑπευγὸν τῆς οἰκονομίας, τὸν Χαραλάμπου Περβούκα, διότι ἀνευνόμου καὶ μάλιστα παρανόμως ἔβαλε μονοπωλίον ἀλατος, τὸ ὁποῖον κατήτησεν ὡς ἐκ τοῦτου πενήτηκοντα παρὰδαις ἡ δακ. καὶ δι' ἀλλὰ πολεμικὰ ἐγκλήματα κτλ.» Ἐκτὸς καὶ ὁ Δημ. Περβούκας ἀνέχωρησεν ἐκ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐπέστρεψεν ἀφοῦ ἐτελείωσεν ὁ ἐθνικὸς ἀγών.

Εν πρώτοις ἐρωτῶμεν τὴν διανδρίαν ποῦ ᾗς τόσας δουλικὰς ἐκφράσεις; μήπως εἰς τὰ ἐσκωριασμένα ἀρχεῖα τῆς Βαυαρίας τοῦ 1314 ἀνίχναυσεν ὁ κύριος Μαυροκορδάτος τὸν συγχαριτήριον λόγον τῶν τότε Βουλῶν πρὸς τὸν Δοκκὰ Λουδοβίκον, ἀναγορευθέντα Ἀυτοκράτορα τῆς Γερμανίας, ἢ μήπως ὁ κύριος Περούκας εἰς τὰς περὶ κοτσμπασισμοῦ ἐριόνας τοῦ ἀνεκάλυψε τὴν ἀνέκδοτον ἀλληλογραφίαν τοῦ Δοκκὸς τῆς Ἀλκουδίας, ἢ μήπως τίλος πάντων ὁ κύριος Ι. Κωλέττης ἐρανίσθη τὰ πάντα ἐκ τῶν ἀρχείων τοῦ μεγάλου του διδασκάλου, Ἀλῆ Πασσᾶ, διότι εἰς τῶν Τουλιερίων τ' ἀρχεῖα τοιαῦται ἀσχερότητες δὲν πιστεύομεν νὰ ὑπάρχωσιν.

Ἡ Ἑλλὰς στενάζουσα ὑπὸ τῷ βάρει τῆς ξυνοκρατίας δέκα ὁλόκληρα ἔτη, βλέπουσα ἐαυτὴν ἐξευτελισμένην ἰσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, βλέπουσα νὰ καταστρέφηται τὸ μέλλον τῆς μὲ τὴν αὐτὴν ἀπὸ μέρους τῶν ἀρχόντων ἀπάθειαν, μὲ τὴν ὁποίαν κατίστρεψαν καὶ τὸ θησαυροφυλάκιόν τῆς, καὶ τὸ ἐξωτερικὸν δάνειον, καὶ τὸν Στρατόν τῆς καὶ τὸ Ναυτικόν τῆς, ἡγέρθη, ὡς ἐγείρεται ὁ ἀλυσσόμενος λίων, ὅταν συντρίψῃ τὰ δεσμά του. Τὴν βροντώδη φωνὴν τῆς ἤκουσιν ἡ Βαυαρία καὶ ὠχρίσεν, ἤκουσιν ἡ Εὐρώπη καὶ ἔμειναν ἐκθαμβος, ἤκουσιν ἡ Τουρκία καὶ νεκρωθεῖσα ἐπικαλίσθη τῆς Ῥωσσίας τὴν προνομίαν, καὶ μόνοι οἱ κύριοι Κωλέττης καὶ Μαυροκορδάτος δὲν τὴν ἤκουσαν; Τὴν ἡμέραν τῆς ἐγέρσεώς μας, τὴν ἡμέραν τῆς γ'. Σεπτεμβρίου, τὴν ὁποίαν ἡ μοναρχία ἔπραξε μὲ χρυσοῦς γιγαντιαίους χαρκατῆρας νὰ ἐγγράψῃ ἐπὶ τοῦ ἀστέματος τῶν Ἀνακτόρων τῆς, δίδωσι εἰς αὐτὴν ὀρεῖλαι τὴν ὑπαρξιν, στερίωσιν καὶ εὐδαιμονίαν τῆς; αὐτὴν λέγομεν τὴν ἡμέραν ἢ διανδρίαν μας ἔρακε νὰ τὴν λασημονήσῃ καὶ ἐν τῷ μίση τῶν Ἀθηναίων, ἀκέναντι τῆς πλατείας, ἥτις περὶστασι τὸ λαμπρότερον θέσμα ἐνώσεως στρατοῦ καὶ λαοῦ πρὸς κοινὴν εὐδαιμονίαν; Δὲν μᾶς λέγουσιν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι κύριοι Μαυροκορδάτος καὶ Κωλέττης, ἂν, μὴ ἀνατεῖλαντος τοῦ λαμπροῦ ἡλίου [τῆς γ' Σεπτεμβρίου τὴν Ἑλλάδα] ἤθελοι πλέον ἰδεῖ μετὰ τὴν ἐξορίαν των, τὴν ὁποίαν ὀρεῖλουσιν εἰς τοὺς ἐπὶ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς Βασιλείας τεθέντας ἐλευθέρους θεσμούς, τοὺς ὁποίους σήμερον διὰ τῆς πρὸς τὸν βασιλικὸν λόγον ἀπαντήσεως τόσον μεγαλοφώνως ἐκθειάζουσιν; Ἀν ἐνώπιον τῆς ψυχρᾶς καρδίας τοῦ Ἰωάννη Κωλέττη, τὸ περιλθὸν σύστημα εὐρίσκει χάριν, αἱ πληγαὶ τῆς καρδίας τοῦ Μαυροκορδάτου, τὰ ἡγαπητὰ ὀσπιά, τὰ ὁποῖα ἐν ξένῃ γῇ, ὡς κατὰδικος περιφερόμενος, ἐγκατελίπει δὲν τῷ ἐνθυμίζουσι τὰ ἐγκλήματα τῆς πεπτωκυίας ἐπαράτου ξυνοκρατίας, ἀλλὰ τῷ ἐμπνέουσι σεβασμὸν διὰ τὰ ἔργα τῆς καὶ εὐγνωμοσύνην; Ἄν ὁ κύριος Κωλέττης ἐθεώρῃσι ἐγκλημα νὰ προφέρῃ καὶ (*) τὴν γ' Σεπτεμβρίου θεωρήσας αὐτὴν ὡς ἀναξίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, διότι αὐτὸ δὲν ἐλαβεν ὡς πρότυπον τὴν περιδόητον Μεγαρικὴν τοῦ Κ. Κωλέττη ἀνταρείαν, ἂν ὁ Μαυροκορδάτος τὴν ὑπέβλεψεν ἰσως, ὡς γενομένην ἀνευ αὐτοῦ, οἱ παρόντες κατὰ τὴν γ' Σεπτ. κηρυξούσιοι δὲν θέλουν ἐνθυμηθῇ τὸν ἐνδοσιώδη Ἀπὸν, δὲν θέλουν ἐνθυμηθῇ τὸν ἐνδοξον στρατόν μας, δὲν θέλουν ἐνθυμηθῇ τὴν μεγαλοπρέκειαν τοῦ θαύματος, τὸ ὁποῖον χεῖρ ἀνθρώπου δὲν δύναται ἐπαξίως νὰ ἀπεικονίσῃ;

(*) Ὁ κύριος Κωλέττης ἐλαβε τὴν τιμὴν ἐν Περσίοις νὰ τῷ προσφερῶσι δύο γυμνὰ ἐκ μέρους τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων, καὶ ἐκ μέρους ἐπισήμων Γάλλων. Πολλὰ ὠμίλησεν εἰς τὰς δύο ταύτας περιστάσεις, κατὰ τὰς ὁποίας, ὡς γνωστὸν, συνιθίζονται νὰ ἐκφωνῶνται λόγοι κατ'ἀλληλοὶ ἀλλὰ τὸ κίνημα τῆς Τρίτης Σεπτεμβρίου οὔτε ἄξιον ἐκρίθη παρὰ τοῦ Κ. Κωλέττη νὰ μνημονευθῇ εἰς τὰς ὁμιλίαις του, αἱ ὁποῖαι περιστρέφοντο περὶ ἐαυτὸν καὶ περὶ τὴν μοναρχίαν· τὴν σιωπὴν ταύτην τὴν ἐφύλαξεν ὁ Κ. Κωλέττης καὶ μέχρι τοῦδε.

Τὸ ἔθνος ὅλον ἠλεκτρίσθη, δὲν μὲ ἀστραπῆς ταχύτητα εὐηγγελίσθη τὸ εἶναι τῆς πρωτεύουσας· διὰ τῶν ὀργάνων τοῦ ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ πρὸς τὸν στρατὸν καὶ πρὸς τὸν λαὸν τῆς πρωτεύουσας, καὶ ἤδη, ὁπότα αὐτὸ τὸ ἔθνος ἐμφανίζεται διὰ τῶν πληρεξουσίων τοῦ συγκεκροτημένου εἰς Εὐνικήν Συνέλευσιν, ἡ Διανδρία μας φαντάζεται ὅτι αὐτὸ τὸ ἔθνος θέλει ἀρνηθῆ τὰς ἀρχὰς του, θέλει ψεύσει τὰς προδοκίας τῆς Εὐρώπης, θέλει γενῇ ἐνοχὸν μητροκτονίας κατὰ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἥτις τὸ ἐνέδειξεν ἐλαμπρυν, ἐνδοξον, τῶν ἀθανάτων προπατόρων τοῦ γένειον γόνον, θέλει αἰσχυνθῇ τὰ ὀνόμασθ αὐτὴν, καὶ ἐνώπιον τίνος; ἐνώπιον τῆς Μοναρχίας, ἥτις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας πρῶτον νὰ λογιζῇ τὴν ἐν Ἑλλάδι ὁπαρξίν της;

Καὶ ἂν εἰ πληρεξούσιοι τῆς παρούσης Συνελεύσεως, ἂν ἡμεῖς ὅλοι ἠθέλωμεν καλιμβουλῆσαι (ἃς μὲς συγγορηθῇ διὰ μίαν στιγμὴν αὐτὴ ἡ ἀπορία ἐκδόσεις) τὸ ἀμέτρητον πλῆθος τῶν ἀδυσωπήτων ἐκείνων ὀργάνων, τὰ ὅποια διασάλπισαν τὴν ἐνδοξον ἡμέραν ἀπὸ κεράτων ἕως κεράτων τῆς γῆς, δὲν θέλουν ὠφείλει τὴν βροντώδη φωνὴν των, δὲν θέλουν ἐπικαλεσθῇ κατὰ τῶν κεφαλῶν μας τὰς κατάρσας τῶν ἐπερχομένων γενεῶν, δὲν θέλουν κατασχέσει τὸ ὄνομα τοῦ Ἑλλήνος τὸ ἔκοιεν ἀπὸ τῆς Τρίτης Σεπτεμβρίου μαγαλογρονθοῦντες φέρομεν, ὄνομα ἐκάρστον, ἐκονείδιστον παίγνιον καὶ δὲ αὐτοῦς τοὺς βαρβάρους. Οὐχι, ὅχι, τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος θέλει νὰ ἐμφανισθῇ ἀπέναντι τῆς Μοναρχίας μὲ τὴν μεγαλοπρέκειαν τῆς κυριαρχίας του, μὲ τὴν εἰλικρινεῖαν ἐκείνην, ἀνευ τῆς ὁποιᾶς οἱ θρόνοι γίνονται ἔρμαιο τῶν τυχόντων τολμητιῶν. Τὸ ἔθνος ὁραίνει νὰ εἴπῃ εἰς τὴν Βασιλεία του, ὅτι ἔγιναν κατὰ τὸ παρελθὸν σφαλματα (ἡμεῖς τὰ ὀνομάζομεν ἐγκλήματα), ὅτι ἡ οἰκονομικὴ κρίσις ἐκπαίλει κατεστροφὴν, ὅτι ἡ ἐξωτερικὴ ὑπόληψις τῆς Ἑλλάδος προσεβλήθη, ὅτι ὁ στρατὸς καὶ τὸ ναυτικὸν ἐμνηστεύθησαν, ὅτι ἡ ἰδιοκτησία τοῦ πολίτου εἶχε κατασταθῇ προβληματικὴ, καὶ ὅτι ἡ Τρίτη Σεπτεμβρίου ἔσωσε καὶ τὸ ἔθνος καὶ τὴν μοναρχίαν· ὅτι σύμφωνα μὲ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἔθνους θέλει νομοθετήσῃ ἢ συνέλυσιν συνταγμῇ, τὸ ἔκοιεν νὰ προλάβῃ τὴν ἀνάγκαν ἐσωτερικῶν σπασμῶν· ὅτι θέλει δώσῃ εἰς τὴν μοναρχίαν τὰ δικαιώματα ἐκείνα, ἀνευ τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ πράξῃ τὸ καλὸν, δι' ὃ ἐκλάσθη, ἀλλ' ὅτι ἀφ' ἐτέρου θέλει ἐξασφαλίσῃ καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ ἔθνους ἐκὶ βάσεων στερεῶν διὰ νὰ μὴ κλονισθῶσιν ὑφ' ὁποιασδήποτε προσβολῆς. Τὸ ἔθνος πρέπει νὰ ὁμολογήσῃ χάριτας πρὸς τὸν Βασιλεῖ, διότι ἀσμέντως ἀπεδόθη τὰς ἀρχὰς τῆς Τρίτης Σεπτεμβρίου, ἀλλὰ πρέπει καὶ ἀφ' ἐτέρου νὰ τῷ ἐπειδείξῃ, ὅτι θεωρεῖ ἐχθρὸν τῆς πατρίδος ἐκείνον, ὅστις ἤθελε τολμήσει νὰ ἐρροσυλῇ τὴν ἐνδοξον ἐκείνην ἡμέραν· πρέπει ἐκὶ τέλους νὰ εἴπῃ εἰς τὸν Βασιλεῖ, ὅτι ἐκθυμῇ νὰ ἴδῃ τὴν Βασιλίαν περιορισμένην ἐντὸς τῶν ἰδιῶν της συμφερόντων, καὶ ὅτι μὲ δυσσεβείαν του ἤκουσε τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος τὴν ἐπίσημον αἰδέσιν, ὅτι ἑτακτος Πρέσβους τῆς Βαυαρίας, ἀποσταλὴς εἰς Γαλλίαν καὶ Ἀγγλίαν διαπραγματεύθη περὶ τῶν Ἑλ. πραγμάτων, περὶ τῆς μεταξὺ Ὀθωμῶν καὶ Ἑλληνικοῦ ἔθνους συνθήκης, ὅτι τοιαύτην προσβολὴν τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ αὐτονομίας του, τοιαύτην ἐξούρισιν τοῦ χαρακτηρὸς του τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος θεωρεῖ μὲ τόσον μεγαλητέραν ἀγανάκτησιν, καθόσον ἢ μὴ τῆς σήμερον διαγωγῇ τῆς Βαυαρίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα δὲν ἦτο τοιαύτη. ὥστε νὰ μὲς ἐμπνεύσῃ φιλικὰ πρὸς αὐτὴν αἰσθήματα· τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐκὶ τέλους πρέπει νὰ διαμαρτηρῇ κατὰ πίσης ὁλοσχερῶς καθεμονίας, καὶ μάλιστα τῆς Βαυαρίας. Ἐν γένει ἡ ἀπάντησις εἰς τὸν λόγον πρέπει νὰ δεικνύῃ, ὅτι ὁ ὁμιλῶν συναισθάνεται τὴν βαρύτητα του, ὅτι δὲν ἐννοεῖ τοὺς λόγους του ὡς λόγους τυπικοῦς, λόγους ἐκιδειξίως, ἀλλὰ λόγους, τοὺς ὁποίους ἡ μοναρχία ὁραίνει νὰ σταθμίσῃ διὰ τὴν κατῴπιν διαγωγὴν της.

Όσα πράτα κατεστράφησαν, όσοι θρόνοι έκρημνίσθησαν, όσα έθνη έταπεινώθησαν, ένα και μόνον έχθρὸν κρίνει νὰ αἰτιῶνται· ὁ έχθρὸς αὐτῶν εἶναι ὁ σκώληξ, ὁ κατεστρώγων και τὸν σιδηρον, εἶναι ἡ κολακεία. Μήπως νομίζουσιν οἱ κύριοι συντάττει τοῦ σχεδίου τῆς έπαντήσεως, ὅτι διὰ κολακίῶν θέλουν ανυψώσει τὴν υπόληψιν τοῦ θρόνου, ὅτι διὰ τῶν ταπεινῶν βωμολογιῶν των· θέλουν τὸν σταρεῶσαι; Αὐτὸ ενόμιζαν και οἱ πρὸ τῆς γ' Σεπτεμβρίου, ἀλλ' ἐτάλευσαν τὰ θεμέλια τοῦ θρόνου· και ἂν ἡ φρόνησις τοῦ λαοῦ και τοῦ στρατοῦ δὲν ἐκρηλάνθανε τὸν κλονισμὸν, ἡ μοναρχία σήμερον ἤθελεν εἶναι ιστορικοὺς διήγημα ἐν τῇ κατρίδι τῆς δημοκρατίας.

Πρὶν τελειώσωμεν τὰς παρατηρήσεις μας ταύτας, εἰς τὸν λόγον εἰς τὴν πρὸς τοὺς κυρίους Ζωγράφον, Σ. Μήλιον και Ρόδιον, και ἐρωτώμεν αὐτοὺς, πόθεν κινηθέντες ἐτέθησαν ὑπὸ τὸ ἄρμα τῆς διανόριος συνρόμενοι ένθεν κἀκεῖθεν εἰς τὰς σχολικὰς ὁδοὺς τῆς πολιτικῆς των; Διὰ τί κινήθησαν τὸν Ἑλληναδὸν λαόν, οἷτις τοὺς ἡσπάσθη κατὰ τὴν γ' Σεπτεμβρίου μετὰ τὸν ἀδελφ. κὸν εἰσὶν ἀσπασμὸν, ὅστις συντρίβει τοῦ δεισμοῦ τῆς ἀλύσεως; Σὺ Ζωγράφε, δὲν ἐπροτίμησας τὴν ἀγάπην τοῦ ἀγαθοῦ τούτου έθνους, τὸ ὅποιον σοὶ εἶδωσα τὴν δεξ.άν του κατὰ τὴν γ' Σεπτεμβρίου, παρὰ τὴν φιλίαν ἀνδρῶν, οἱ ὅποιοι ἐπέγραφον τὴ διαζύγιόν των ἀπὸ τοῦ έθνους, και ἐσυζύχθησαν μετὰ τὰς κατὰ τῆς γ' Σεπτεμβρίου ἀντιπαθείας τῆς Βασιλικῆς Αὐλῆς; Σὺ Σπύρε Μήλια, και Ρόδιε, τῶν ὁκρίων τὰς παραλὰς στελίζεις· ὁ ένδοξος τῆς Ἑλλάδος ἀγών, σεις, οἱ ὅποιοι δὲν ἐφοβήσαστε τοὺς κεραινοὺς τῶν έχθρῶν εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης, ἔπρεπε νὰ έντραπῆτε, ιστάμενοι ἀπέναντι τοῦ θρόνου μετὰ τὸ ένδυμα πολέμου, ένφ' ἔπρεπε νὰ δεικνύατε εἰς αὐτόν τὰς πληγὰς τοῦ έθνους και νὰ ἐξυμνᾶτε τὴν διαγωγήν του κατὰ τὴν γ' Σεπτεμβρίου, ἥτις τὰς ἐκράντευεν.

ΑΡΙΘ. 100 καὶ 101

ΕΤΟΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

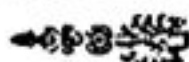
Η ΕΛΠΙΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΗΣ Γ. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ.

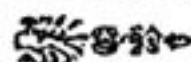
Τῆς ἐκείνης διὰ τοὺς ἄντας τῆς Ἑκταετίας . . . Δρ. 40.
 . . . διὰ τοὺς ἄντας τῆς Ἑκταετίας . . . 30.

9
m

Τῆς τῶν ἀνταρξήμων δι' ἐκαστὸν σέξον δακτ. 20.
 Γράμματα πρὸς τὸν δαίμονα τῆς ἰστορίας συλλέγονται ἀντίθετα.

ΚΥΡΙΑΚΗ 12 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1843, ΑΘΗΝΑΙ.

Όταν ἄνθρωποι ἐπαγγελομένοι τὸν πολιτικὸν δὲν σχε-
 πτῶνται, αἱ κρίσεις των ἀποβαίνουσιν ἢ ρυθοποιαί εἰς τὸ
 ἔθνος, ἢ γελοῖαι. Οἱ μεγάλοι πολιτικοί μας, δὲν ὀνομά-
 ζομεν ῥητῶς μόνον τὸν Μαυροκορδατόν καὶ τὸν Κωλέτην,
 διότι καὶ ἄλλοι, τῶν ὁποίων περὶ αὐτοὺς τὰ ὀνόματα συνέ-
 πρᾶξαν εἰς τὴν κωμωδίαν, ἠθέλησαν νὰ ἀναφέρωσι τὴν γ'.
 Σεπτεμβρίου εἰς τὸ σχέδιον τῆς ἀπαντήσεως μετ' ἡμετέρων δι-
 πλωματικῶν, διὰ νὰ μὴν ἐγγίξωσι χορδὴν ἀπηγοῦσαν ὅχι
 εὐαρέστως εἰς τὰ ὦτα, δὲν λέγομεν τοῦ Βασιλέως μας, διότι
 ὁ Βασιλεὺς μας εἶναι ἀπὸ τῆς 2 Οκτωβρίου 1843 τέκνον τῆς
 γ' Σεπτεμβρίου, ἀλλ' εἰς τὰ ὦτα τινῶν Λυλῶν, αἱ ὁποῖαι φρο-
 νοῦσιν, ὅτι καὶ εἰς τὴν Ελλάδα ἡ Βασιλεία δύναται νὰ ὑπάρξῃ
 δυνάμει τῆς λόγχης, καὶ δυνάμει τῆς ἐξωτερικῆς πολυτελείας,
 ἥτις ἐξ ἐναντίας εἰς τὴν Ελλάδα, τὴν πτωχὴν, τὴν ἐξην-
 τλημένην Ελλάδα, εἶναι ἐχθρὸς τῆς μοναρχίας, διότι ὁ λε-
 μώτων Ἕλληνας δὲν εὐαρεστεῖται νὰ βλέπῃ ὅποιονδήποτε πο-
 λυτελοῦντα διὰ τῶν ἰδρώτων τοῦ λαοῦ. Ἐσκέφθησαν οἱ πολι-
 τικοί μας, πρὶν ἐμβῶσιν εἰς τὸ στάδιον, Ἀπαντῶμεν ὅχι, καὶ
 ἡ συζήτησις τοῦ σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως μαρτυρεῖ ὑπὲρ ἡμῶν.
 Ἄν ἡ Ἐπίτροπὴ ἀνέφερεν εἰς τὸ σχέδιον τὴν γ' Σεπτεμβρίου
 καθαρὰ, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ προσβάλῃ ποσῶς τὸν μονάρ-
 χην, διότι αὐτὸ δὲν εἶναι ἡ ἐπιθυμία οὐδενὸς τῶν Ἑλλήνων,
 ἀλλὰ μόνον εὐσχήμως νὰ ὑπενοείξῃ τὴν ἀνάγκην, ἥτις ὑπεγό-
 ρευσεν τὸ ἐθνικὸν κίνημα, ἡ ἀπάντησις ἠθέλε γενῆ δεκτὴ καμ-
 ψηφεί ἀνευ τινὸς συζητήσεως, καὶ ἡ κεραδοχὴ τῆς τοιοῦτοτρόπως
 ἠθέλε κηρύξει τὴν ἐντελὴ λήθην τοῦ παρελθόντος, καὶ ἡ γ'.
 Σεπτεμβρίου ἠθέλε πλέον γενῆ ἰδιοκτησία τῆς ἱστορίας τῶν ἐθνῶν.
 Όταν ἀνοικοδομῆται οἰκοδομή, σκοπὸν ἔχουσα νὰ ἐμπά-
 ζῃ τῶν αἰώνων τὰς προσβολὰς, λίθοι ὑπερμεγέθεις ῥίπτονται
 εἰς τὰ θεμέλια, συνδέονται, καὶ ἐπὶ τοῦ βράχου τούτου ἀνυψοῦ-
 ται τὸ οἰκοδόμημα, τοῦ ὁποίου τὴν λαμπρότητα θαυμάζουσι

γενεαί. Ἀνεγείρομεν τὸ λαμπρὸν οἰκοδόμημα τῆς συνταγμα-
τικῆς μας μοναρχίας ὃ λαὸς ἔθεσε κατὰ τὴν γ' Σεπτεμ-
βρίου τὰς γιγαντιαίας πύλας, αἱ ὁποῖαι εἶναι: ἡ θέλησις τοῦ
ἔθνους νὰ ἐγερθῇ τὸ οἰκοδόμημα· ὁ Βασιλεὺς τὰς συνέδεσε
κατὰ τὴν 2 Ὀκτωβρίου, ἡ Συνέλευσις ὤφειλεν, ἀνεγείρουσα
ἤδη τὴν οἰκοδομήν, νὰ ρίψῃ τὰ βλέμματά της εἰς τὴν μεγα-
λειότητα τοῦ θεμελίου, νὰ τὸ εὐλογήσῃ, καὶ προβαίνουσα εἰς τὸ
ἔργον της, νὰ ἐποικοδομή, σκεπάζουσα τὰ γιγαντιαία θεμέλια,
τῶν ὁποίων ἡ φαινομένη λαμπρότης θέλει εἶσθαι τὸ ἐποικοδόμη-
μα. Ὁ σκοπὸς τῶν πολιτικῶν μας ἐπέτυχεν; Ἀποκρινόμεθα ὅχι,
ἀν καὶ ἡ ἀπάντησις ἐγένεε κατὰ τὴν θέλησιν τῶν. Ἡ τρίτη
Σεπτεμβρίου ἐσιωπήθη εἰς τὴν ἀπάντησιν, ἀλλὰ τὸ Βουλευ-
τήριον ἀντήχησεν ἀπὸ ἐνθουσιώδεις λόγους ὑπὲρ τοῦ ἐνδό-
ξου κινήματός μας, ἡ δημοσιογραφία ἐπελήχθη τῶν δικαιο-
ματίων τοῦ ἔθνους, ὑψωσε τὴν βροντώδη φωνήν της, καὶ ἐ-
πέδειξεν εἰς τὸ πεπτωχὸς σύστημα, χάριν τοῦ ὁποίου παρεσιωπήθη
ἡ μεγάλη ἡμέρα μας, τὰ παρελθόντα σφάλματά του ἀπαραλλά-
χτως ὡς εἰς τὸν ἐνοχον ἐπιδεικνύονται τὰ πειστήρια.

Οἱ πολιτικοὶ μας, ἐκτὸς τοῦ Κυρίου Κωλέττη, μὴ ἀνοί-
ξαντος οὔτε μίαν φοράν τὸ στόμα του νὰ ὁμιλήσῃ, ἐβιάσθη-
σαν (*) νὰ ὁμολογήσωσιν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ τὰ σφάλματα τοῦ
πεπτωχότος συστήματος, νὰ ὁμιλήσωσι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ
ἥττον ἐνθουσιωδῶς ὑπὲρ τοῦ ἀντικειμένου, τὸ ὁποῖον ἐπιθύ-
μουν ν' ἀποσιωπηθῇ εἰς τὴν ἀπάντησιν, καὶ νὰ φέρωσιν ὡς
μέσον ἐξιλεώσεως μετὰ τοῦ ἔθνους, τὸ ψήγισμα, τὸ ὁποῖον ἐκ-
φράζει τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους πρὸς τοὺς πολιτικοὺς καὶ
στρατιωτικοὺς, οἵτινες προετοίμασαν καὶ ἐξετέλεσαν τὸ ἐθνικὸν
κίνημα τῆς γ'. Σεπτεμβρίου. Τὸ στρατήγημα τοῦτο ἐπέτυχεν,
ἡ γ'. Σεπτεμβρίου ἀπεσιωπήθη εἰς τὴν ἀπάντησιν, ἀλλ' ὁ σκο-
πὸς τῶν πολιτικῶν μας ἀπέτυχεν ἐντελῶς, διότι τὰ πρακτικὰ
τῆς Συνελεύσεως, καὶ τὸ ψήγισμα ἐκφράζουσι πολλὰ περισ-
σότερα, παρ' ὅ,τι ᾔθελαν νὰ παρασιωπήσωσιν.

Ἡ προεδρία τῆς Συνελεύσεως δὲν ἔδειξε κατὰ τὴν συζή-
τησιν τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου τὴν ἀνεξαρτησίαν,
καὶ ἀμεροληψίαν, ἥτις ἀρμοῖε εἰς τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς
ἐθνικῆς συνόδου. Ἐν ᾧ ἐγένεε δεκτὴ ἡ τροπολογία τοῦ Ἀξε-
λοῦ, ἥτις ἔλεγεν, « ὅτι ἐχαλαρώθησαν οἱ συνδέ-
« σαντες ἀπὸ τοῦ 1833 τὸν θρόνον μετὰ τοῦ
« ἔθνους ΔΕΣΜΟΙ » αἰφνης μετὰ τὴν ψηφηφορίαν, ἡ τρο-
πολογία τοῦ Ἀξελοῦ εὑρέθη νὰ λέγῃ, « ὅτι ΕΚΙΝΔΥΝΕΥ-
« ΣΑΝ νὰ χαλαρωθῶσιν οἱ ἀπὸ τοῦ 1833 συνδέ-
« σαντες τὸ ἔθνος μετὰ τὸν Βασιλέα δεσμοί, » καὶ
ὅταν ἡ Προεδρία ἐπεφορτίσθη νὰ θέσῃ εἰς τὸν οἰκτεῖον τόπον
τὴν τροπολογίαν τοῦ Ἀξελοῦ, ἡ Προεδρία μετὰ τῆς ἐπι-

(*) Ομιλοῦντες περὶ τῶν πολιτικῶν μας ἀνδρῶν, δὲν ἐννοοῦμεν τὰ
ἀπῆλκτα Κοτζαμπασικάδων, Παρρῶν καὶ τοιούτους, οἱ ὁποῖοι
ποτὲ δὲν ἔλαβον μέρος εἰς τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις τοῦ Κράτους, καὶ
ἔζησαν ἐν Εὐρώπῃ μακρὴν τοῦ ἀγῶνός μας· ομιλοῦμεν περὶ τῶν ἄλ-
λοτε διαπρεφάντων ἀνδρῶν τῆς ἐπαναστασίας ἀπὸ τοῦ 1821 — 1828.

τροπῆς, ἤλλαξαν ἐντελῶς τὴν ἔννοιαν τῆς τροπολογίας, θέσαντες αὐτὴν εἰς τὸν παράγραφον, ὅστις ὁμιλεῖ ὅχι περὶ τῶν δεσμῶν, ἀλλὰ περὶ τῶν Θεσμῶν, καὶ ἀπεκατέστησαν τὴν τροπολογίαν τραγέλαφον γελοῖον, λέγουσαν ἐντελῶς ἄλλο παρ' ὅ,τι ἡ τροπολογία τοῦ Ἀξέλου, ἡ παραδεχθεῖσα παρὰ τῆς Συνελεύσεως, ἐξέφραζεν. Αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς λαθροχειρίσεως (escamotage) ἀρμόζει εἰς πάντα ἄλλον, παρ' εἰς προεδρεύοντα ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Τελειόνοντες ἀπονέμεσθαι ἐξ ὀνόματος τοῦ Κοινοῦ τὰς εὐχοριστήσεις μας πρὸς τοὺς ΚΚ. Πιερσλήν καὶ Κωνστάντην. Οἱ ἐνθουσιώδεις λόγοι των, τῶν ὁποίων τὸ μέγιστον προτέρημα εἶναι ἡ ἀλήθεια, ἔχαμαν τὴν βαθυτάτην ἐντύπωσιν εἰς τὴν Σύνοδον, καὶ εἰς τὸ πολυπληθέστατον ἀκροατήριον. Ἀν ἐχάλαρώθησαν τὰ νεῦρα τῶν γερόντων πολιτικῶν μας, εὐχόμεθα νὰ ἀναφανῇ νεολαία ἔχουσα ζωὴν· τὸ ἔθνος εἶναι νέον· γεροντικὴ τροφή δὲν ἐπαρκεῖ πλέον δι' αὐτό.

Ἀκολουθῶς θέλομεν δημοσιεύσει τὰ πρακτικὰ τῆς Συνελεύσεως μέχρι τῆς χθεςινῆς ἡμέρας. Δημοσιεύομεν ἐν τούτοις τοὺς τροπολογηθέντας παραγράφους τῆς ἀπαντήσεως, εἰς τοὺς ὁποίους αἱ γινόμεναι τροπολογίαι φαίνονται δι' ἀραιωμένων στοιχείων.

§. 2. Ἀποδεχθέντες ὡς ἀρίστους οἰωνοὺς τοῦ μέλλοντος τῆς Ἑλλάδος τοὺς ἐμβριθεῖς λόγους τῆς Υ. Μ., οἱ Πληρεξούσιοι ἀναγνωρίζουσι μετ' ἀμετρήτου ἀγαλλιάσεως, ὅτι οἱ συνδέσαντες ἀπὸ τοῦ 1833 τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν μετὰ τοῦ Βασιλέως του δεσμοί, ἐπεκατέστησαν ἤδη διὰ παντὸς ἀδιάρρηκτοι ἀπὸ τῆς ΕΥΤΥΧΟΥΣ ἐκείνης ἡμέρας, καθ' ἣν τῆς πατρικῆς Του καρδίας ἡ γενναϊότης ἐπεσφράγισε τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὁμοφώνως ἐκφρασθείσης ἐθνικῆς ἐπιθυμίας.

§. 5. Ναι, Βασιλεῦ, μόνη ἡ συνθήκη αὕτη, μόνον τὸ Συνταγματικὸν Πολίτευμα θέλει δώσει ζωὴν καὶ μονιμότητα εἰς τὰς ἐλευθέρους διατάξεις τῶν ἀπὸ τῆς καθιδρύσεως τῆς Βασιλείας κανονισθέντων Θεσμῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἐνέργεια ἐκινδύνευσε νὰ χαλαρωθῇ ἐνεκα λυπηρῶν περιστάσεων, ὅλως ἀνεξαρτήτων τῆς ἀγαθῆς προαιρέσεως τῆς Υ. Μ. καὶ τῶν εὐχῶν τοῦ Ἑθνους, καὶ θέλει ἀνεγείρει ἐπὶ ἀκραδάντων θεμελίων τὸ πολιτικὸν ἔργον οἰκοδόμημα.

— Διεδόθησαν ὅμως περὶ πρωτοκόλλων, δι' ὧν γίνεται ἐπέμβασις τῶν ξένων Δυνάμεων εἰς τὰ πράγματά μας. Τὸ κατωτέρω ἐγγράφον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν - ἔς Ἀγγλίας, Ἀβερδην, πρὸς τὸ ἐνταῦθα Πρέσβην, Λαίην, ἀποδεικνύει πόσον μακρὰν εἶναι αἱ σύμμοχτοι δυνάμεις τοῦ νὰ θέλωσι νὰ ἐπεμβῶσιν εἰς τὰ πράγματά μας ἀπέναντι τῆς κυριαρχίας λαοῦ συνηγμένου εἰς ἑθνικὴν Συνέλευσιν. Ἀκολουθῶς θέλομεν ὁμιλεῖν περὶ τοῦ Κ. Βαλλερστάιν, τὸν ὁποῖον μᾶς συσταίνει ἡ ἀπεμωρανθεῖσα Ἀθηνα, λέγουσαν νὰ τῇ εὐχυνώμεθα, ἐνῶ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐπιθυμεῖ νὰ λιθοβολήσῃ πάντα Βαυαρὸν, ἐπεμβαίνοντα εἰς τὰ πράγματα τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Βαυαρίας Ἑλλάδος.